உ

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீராமஜாதகம்.

தில்லைச்சிதம்பரம் - பஞ்சக்குரோசமத்தியில

(தச்சக்காடு என்று வழங்குகின்ற)

தக்ஷகவநத்திலிருக்கும்

கௌண்டிந்யகோத்ரரும்,

ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரருமாகிய

இராமஸ்வாமிசாஸ்த்ரியார்குமாரர்

சேஷசாஸ்த்ரியாரியற்றியது

இஃது

புரசை - அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவர்கள் முன்னிலையிற்

பார்வையிடப்பட்டு

மஹாராஜராஜஸ்ரீ - ஷஹாண்டௌஸ்துபாரி

உவ்வேரிபுதச்சேரி

செங்கல்வராயநாயகரவர்கள்

உதவியால்

அவரது

வேதாந்தவித்யாவிலாஸ

அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

பிரமோதூத ஹு புரட்டாசிமீ

௧௮௭0 ஹு செப்டம்பர் மீ

MADRAS.

இதன்விலை - அணா - ௪

அறிக்கை.

சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை, செங்கழுநீர் பிள்ளையார்கோவில்தெரு - ௪0-ம் நெம்பர்வீட்டில்- மஹாராஜராஜஸ்ரீ மி-தா. இரிசப்பசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரத்தில் - கம்பராமாயணம் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரியாரிடத்திலும், இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள்கிரயங்கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீராமாயபரப்ரஹ்மணேநம:.

சிறப்புப்பாயிரம்.

புரசை- அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியார்-இயற்றிய நேரிசையாசிரியப்பா.

மாதவமுநிஞருண்மாண்பமையிருவா
இடையறப்பழிச்சியேத்துநிலையது
கண்ணுதறபெருமான் காரிகைகாணிய
அன்னவாமுன்னைஞான்றருள்பெறீஇயுயவான்
உருவருவாய்நின்றொளிநடனவின்றது
சந்தானகுரவாசமயாசிரியா
நந்தாவுலகநவையறவெழுதாப
பனுவறகொழிதமிழப்பஃறொடைபுனைந்தது
உலகமுழுவதூஉமுருவாமொருவற
கலகிலசீர்சானறவகமலராயது
தில்லைபபதிககடசெறிந்தவைநகுரோசத்
தொல்லைநாபபணியலவடபாலது
தடமாமலர்பபொழிறறலைநறுநதுணாகொய
மடவாாசுரிகுழன்மஞ்ஞைமுறகாணூஉக
கருமுகிலிதுகொலெனறகஙகளிசிறபபக
கட்புலனோககுபுகாவிபோன்மெனுப
பெட்புறுமதுகரம்பிறங்குபுகறஙக
வரிமிடற்றினைவாலவளையினஙகாணுப்
பிரிவறவாவபின்பேழவாயிரட்ட
விளரியஞ்சுரும்பாமிழற்றுநாறறிதழ்
முளரியம்பொற்பூந்தவிசிடையிறைகொளுஞ
செஞ்சூட்டனக்குழாம்புணாமுலைத்தெரிவையர்
பஞ்சூட்டடிநடைபார்த்தவாம்வளத்த
தெனுந்தக்ககவனத்தினிலவாழ்முதறகுலம்
தாங்குமிராமசாமிசாஸ்திரிதவத்

தோங்குமெய்யனுலப்பிலாரியம்
செந்தமிழப்பன்னூற்றெளிதருபுலமை
முந்துமருமறைமுறைகூறொழுக்கம்
பாவலர்காமுறும்பண்புசாலேல்வதியச
சேஷசாஸ்திரி சீராமகாதை
இயையுங்கம்பரிராமாயணத்தைக்
கவலறத்தன்னுழிக்கறகுங்கனிட்டனுங்
கிழமைசாலிளவல்கிருஷ்ணசாஸ்திரி
அந்நூற்றிருவவதாரப்படலத்
தென்னுலெளிதுணர்தற்கிசைவில்லதாய்
மொழிமேட்மாமதியெனுமுகற்குறிப்புள
கவிதையைநன்குகரிசறவாராய்ந்
தெற்குவிரிவகையியம்புதியென்ன
வேண்டலுஞ்சோதிடவிதிநூலுணர்சசி
காண்டகைக்கியன்றகற்பினிலதற்குரை
ஐவகையாயுரைத்தாங்காங்குயர்தவ
மெய்யுணர்வான்மீகப்பெயர்விற்பன
ரிசைத்தவடநூலிராமாயணத்து
ளெடுத்துக்காட்டுமேனையசோதிடத்
தடுத்தமேற்கோளும் அளவுறவியல்வரை
ம்ணிநீர்ப்புவியுளோர் மகிழ்ந்தனர்தலைக்கொள
அணிபெறவியற்றினன் அருந்தமிழ்ப்புலவர்
வடநூற்பரிணிதர்மதிப்ப
நெடுநீர்ப்புவியிசைநிலைபெறுத்தினனே.

ஸ்ரீ

சாற்றுக்கவிகள்.

திருவல்லிக்கேணி - தடகமள்ள.
கிருஷ்ணராயஜோதிஷராலியற்றியது:

శ్రీవేంకటార్య సద్గురుబ్రహ్మణేనమః

సీ॥ శ్రీరామచంద్రుని శ్రీకరంబగుజన్మ లగ్నకుండలిమున్న లలితఫణితి।
వాల్మీకిమునిబల్కు వచనక్రమంబున కంబాఖ్యద్రావిడకవివరుండు।
సూచించినసుదాని సువ్యక్తముగమహాజాతకయంత్రతసంఘటించి।
ముద్రించెకౌండిన్యమునిగోత్రజాతుడౌ శేషాద్రిశాస్త్రియాసిద్ధయంత్ర।
మధికచిత్రమనుచు మదిసంతసముజెంది। వచనకుసుమపూజ వారికొసగె।
తడకమళ్లవంశధన్యుడౌ వేంకట। కృష్ణరాయసుకవికీర్తిపొరయ॥

இளங்கர். ஜோதிஷவித்வான் - [illegible].

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கவுன்டான்ட் ஜெனறலாபீசில் சுப்பரென்டென்டாகிய -

ம - ா - ா - ஸ்ரீ - யாழ்ப்பாணம்,

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய

கழிநெடிலடி விருத்தம்.

தக்ககவனத்தோன்கலாநிதியிராமசாமிசாஸ்திரிதவமுருவாய்ப
புக்கசேஷையசாஸ்திரிபுலியூா பொருந்துமைநகுரோசமதியினன்
செக்கர்மேனியினன்றிருவடிமறவாத தேசிகனிராமசாதகத்திற்
கெக்கலைஞர்களும்வியப்பவைநதுரையிணா டியற்றியதிறத்தையென்பு
[கலவாம.

நேரிசைவெண்பா.

கம்பன் விதையாக்க கட்டுரைத்தா ஞேர்கவிமற
றிம்பா மரமா வெழுவித்தான - ஜம்பொருவி
லாத வுரையா லடலசேஷ சாஸ்திரிபொய
வாதவுரை யெல்லாம வதைத்து.
சேஷனென்றுற் பினனுமொன்று செப்பறபாற் றேவாதி
சேஷன் பெருமை தெரியாதோ - சேஷன்
றெரித்த வுரையின் றிறமளக்கக் கம்ப
னுரைத்தகவி கோலா வுறும.

புரசை - அஷ்டாவதானம - சபாபதி முதலியாரவர்களின்
இயற்றமிழ்மாணாக்கருளொருவராகிய.

கந்தாடை — துரைஸாமிஐயங்கார் சொல்லிய

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மிக்கமுடிமேற்பூக்கொண்டான்வெள்கித்தலைநாண் மூன்கொண்டான்
தொக்கவட நூன்முனிவனும்போயத் தொலலைஞான்றேபிலங்கொண்
புக்கபுலமைத்தமிழ்க்கவிஞன் பொருந்துகம்பனெனலானன் [டான்
தக்ககவனசேஷகவிதாசரதிஜாதகங்கண்டே.

சென்னைக் கோவிந்தநாயகர்
கலவிச்சாலையில தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

வே, வேங்கடராமாநுஜ ஐயர் இயற்றிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

சந்தச்செந்தமிழ்வேந்தெழிற்கம்பனூர் சாற்றிராமாயணத்தொருபாவினைத்
தந்திரந்தெரிந்தீண்டுரைசெய்யநற் சதிரரின்றெனப்பார்த்தளங்கோமகன்
சிந்தசூழ்புவிததேவர்குலத்தநஞ்சேஷசாஸ்திரியாகியுரைத்தவிச் [லோ.
சுந்தரச்செழுஞ்சீருரைக்கொப்பெனச்சொல்லவோருரைசூழினுண்டாங்கொ

ஹரி: ஓம்

இஃது

ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயந்த்ரம்.

இஃது— ௪-ஆவது உரையில் வருமாறு காணக.

சுக்ரன். ௧௨	சூரியன். ௩ புதன். ௧		கேது. ௧
	பிரம காயத்திரி	பஞ்சா க்ஷரம்	லக்னம். சந்திரன். ௩ குரு. ௫
குஜன். ௪	துவாத சாக்ஷரம்	அஷ்டா க்ஷரம்	
ராகு. ௩		சனி. ௧௨	

இந்த யந்த்ரத்தின் மந்திரங்களை இந்நூலில்சொல்லியிருக்கிறபடி ஜபித்து ஆராதிப்பவர்களுக்கு சகலநோய்களுநீங்கி புத்திரதிரவியாதிசம்பத்துக்களும் உண்டாமென்பது ஜாதகமுறையில் விளங்கும்.

இஃது
ஸ்ரீராமஜாதகராசி.

சுக்கி	சூரி புத		கே
	கடகலக்னம்.		ல-குரு சந்தி
குஜ			
இரா		சனி	

இஃது
நவாம்சம்.

சுக் சனி			இரா சூரி
	நவாம்சம் கடகம்.		ல சந்தி
			குரு
கே புத			குஜ

ஸ்ரீ நாராயணப்ரஹ்மணே நம:.

ஸ்ரீராமாவதாரஜாதகம்.

ஆசார்யமூர்த்தியாகிய முத்தண்ணாவவர்கள் திவ்யஸ்ரீ சரணாரவிந்தங்களில் கிருஷ்ணன் சாஷ்டாங்கநமஸ்காரம்.

வினா.— நான் ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணம் கேட்டுவருகையில் பாலகாண்டத்தில் திருவவதாரப்படலத்திலிருக்குங் கவிகளில்—

கவி.

மேடமாமதிதிருநவமிமீன்கழை
நீடுறுமாலைகற்கடகநீதிசே
ரோடைமாகளிறனுதயராசிகோ
ளாடிலேகாதசர் நாலவருச்சரோ.

இந்தப்பாட்டின் தாத்பரியம் பெருஞ் சந்தேகமாயிருந்தது.

அதுபற்றி அருணாசலகவிராயர்செய்த நாடக கிரந்தத்தைப்பார்த்தேன். அதில் "ஒத்தகிரகங்களுல்வரும்பதினொன்றி லுச்சத்திலேவருமேற" வென்று அவர் உரைத்திருக்கின்றனர்.

பாலகாண்டத்திற்கு உரைசெய்து அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்தையும் பார்த்தேன் அதிலும் "நாலவர்பதினொன்றினிலும் மற்ற ஐவர் உச்சத்திலும்" என்றுசொல்லி, "நீடுறுமாலை" என்றதற்கு "மாலைப்பொழுதி லவதரித்தனர்" எனவும் உரைத்திருக்கின்றது.

வடமொழிவித்வான்களைவினவினன். அவர்கள் ஐவருச்சரெனவும், ராஜாவோடுசந்திரனுநிற்பதாகவும், வால்மீகசுலோகத்திலிருப்பதாகவும், புதன் மேஷத்திலெனவியாக்கியாதாசொல்லி யிருப்பதாகவும் சொல்லுகின்றனர். ஆயினுமெனக்கு இந்தப்பாவிலுள்ள ஐயம் முற்றுந்தீர்ந்ததில்லை.

நீவிரெனக்குப்பாடஞ்சொல்லுங்கால்- ஐயப்பட்டவைகளை - இரண்டு மூன்றுமாதங்கள்கூடயோசித்துப் பயன்சொல்லவில்லையா ? அதுபோலவே இப்போதும் பயன்சொல்லுதல்வேண்டும்.

சேஷசாஸ்திரியார்.

விடை.— இளையோய், நீ கேட்பாயாக. நீ-என்பாற்கேட்குஞ்செய்யுளானது அனந்ததாத்பரியபுஷ்டியுள்ளது. அதனை நீ வினவியகாலமுதலாறுமாதகாலமா யாலோசித்தேன். அதிலெனக்குத்தோற்றிய உரை கூற, இலக்கிய இலக்கணத்துறை போயினோர், என்பேதமையைக் கருதாது, பகவத்விஷயமாதலின் தயைசெய்து அங்கீகரிப்பரென நம்பிப் புகுந்தேன்.

இந்தப்பாவினை முற்றும் உணர்வது அருமையாயினும் - ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது திவ்யசரணாரவிந்தங்களைத் துணைக்கொண்டுளேனாதலால அவரருளாலென சிற்றறிவிற்குத தெரிந்தவளவு சொலகினறேன.

அப்பாடலுக்கு ஐவகை உரை இடலாம்.

க- வது.— ஸ்ரீராமமூர்த்தியினது ஜநநமாஸம், திதி, நக்ஷத்ரம, லக்னமும், நவக்ரஹங்களி னிலையமும்.

உ- வது.— லக்ன நவாம்சங்களும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்சமும், நவாம்சஞ்சொலலும் ஹேதுவும்.

ங- வது.— அவதார கடிகை, விநாடி, கலையும், நாழிகைசொலலும்ஹேதுவும், வாரமுந, தேதியும.

ச- வது.— யநதிரம் வருமாறும், அதில் பீஜாக்ஷரம் அடைக்கும் விவரமும், அநத யநதிரம் மஹாயநதிரமாமாறும், இனனவின்ன மூலமந்தரதேவர்களோருருவாய ஜனித்தனரென்பதும், தினசுததியின பெருமையும்.

ரு- வது.— இம் மஹாயநதிரத்தை யினனவின்னவிடத்தி லெட்டுகவென்பதும், அவவாறுநாட்டிப பூஜிப்பின- இன்ன வின்ன பயனுண்டாமெனபதும.

ஸ்ரீராமாயலக்ஷ்மணாயநம:

முதலாவது உரை.

கடவுள் வணக்கம்.

உலகம்யாவையுந்தாமுளவாக்கலு
நிலைபெறுத்தலு நீக்கலுநீங்கலா
வலகிலாவிளையாடடுடையாரவா
தலைவரன்னவர்க்கேசரணாங்களே.

உரையாசிரியர் இஷ்டதேவதாப்பிரார்த்தனை.

சூர்யநாராயணவணக்கம்.

பொன்னிறத்தினன்புவிபுரந்திடப புயனிறத்தொடுமபோந்தனாண்
முன்னுரைத்தனன்கமபனோகவி முழுதமைநதருண முறையினாற
சொன்னவுரைக்குலஞ்சூழுமெநதிரத்தொகைவிரித்தனனுரைசொல
வென்னிறைப்பரனிலகுசோதிய னினனடிததுணையேததுவாம.

ஸ்ரீராமஜாதக கம்பகவி.

மேடமாமதிதிதிநவமிமீனகழை
நீடுறுமாலைகறகடகநீதிசே
ரோடைமாகளிறனையானுதயராசிகோ
ணாடிலேகாதசாநாலவருசசரோ.

இநதபபாடலின பதவுரை பலவாறுயிருபபினும-
ஒருவாறு தொகுததுசசொல்கினறேன்.

பதவுரை.

நீதி	ஒழுககமானது	மா	பெருமைபொருநதிய
சேர்	சேர்நத	மதி	மாஸமானது
ஓடை	நுதலணியையுடைய	மேடம	மேஷமாயும
மா	பெருமைபொருநதிய	திதி	திதியானது
களிறு	யானையை	நவமி	நவமியாயும்
அனை	,, ஒத்தவனாகிய (இராம	மீன	நக்ஷத்ரமானது
	மூர்த்தியினது அவ	கழை	புநாபூசமாயும
	தாரகாலையில)	கறகடகம்	கடகமானது

உதயராசி	உதயமும், இராசிலக்கினமாகிய சந்திரலக்கினமுமாயும்,	நாடு	மிதுநமானது
		இல	வீடாயும
		ஏகாதசா	கக-இ உடையவா
மால்	புதன	நாலவா	நான்குபோ"
ஐ	ராஜஸ்தானமாகிய பத்தாமிடத்திலும,	உச்சா	உச்சஸ்தானத்திலும
கோள	கேதுவிற்கு	நீடுறும்	பலமாய நிற்கும்.

ஏகாரம் தேற்றம். இத்தேற்றத்தினைப்பயன இரண்டாமுறையிற்காண்க.

கருத்து.

சுவாமி அவதாரகாலம்- சித்திரைமாஸம், நவமிதிதி, புனாபூசநக்ஷத்ரம், கடகலக்னம்; மேஷத்தில- சூர்யன, புதன; மிதுநத்தில்- கேது; கடகத்தில்- குரு, சந்திரன்; துலாத்தில- சனி; தனுஸில- ராகு; மகரத்தில்- செவ்வாய்; மீனத்தில்- சுக்ரன. லக்ந நவாம்சமும, நவக்ரஹங்களின நவாம்சமும், ஜனித்தநாழிகை- விநாடி- கலையும, வாரமும- தேதியும, யந்தரமும, பூஜாநியமமும் சொன்னா

வினா.— நீவிர்சொல்லிய பதவுரைக்கும், கருத்துரைக்கும், ஒரு ஸம்பந்தத்தையுங்காணேமே! கருத்துரையிற்சொல்லியபடியிந்தப்பாடலில நவக்ரஹங்களெங்கேசொன்னா? நவாம்சம் சொற்றனொன்பதற்கு ஹேது எங்கிருக்கிறது ? பிறந்தநாழிகை விநாடியும் சொல்லியிருக்கிருரோ? யந்தரமாவதென்னே? ஸதாபநமாவது எங்குளது? பூஜாநியமமுஞ் சொல்லியிருக்கிருரோ? பலனையிப்பாடலில்சொல்லியதாயுத்தேசிக்கக்கூட இடங்காணேமே! இவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமிப்பாடலில தோற்றவேயில்லையே. அன்றல் வேறேயெங்கேயாவது ஆதாரமெடுத்துச்சொல்லுகிறீரோ ? முன் அற்பமாயிருந்த ஸந்தேஹம்பலத்தது. இச்சந்தேஹத்தை நீங்களதான நிவாத்தி செய்யவேண்டும.

விடை.— நீ கேட்டதற்கெல்லா மிப்பாடலிலேயே பொருள் இருக்கின்றது. ஒரு எழுத்தாவது பக்கத்தில இருந்தெடுப்பதில்லை கேள்.

இராகவனது ஜநநகாலஜாதகமானது - சித்திரைமாஸம், நவமி திதி, புனர்பூசநக்ஷத்ரம், கடகலக்னம்; இந்த நாலும் வெளிப்படையாய்த் தெரிகின்றன. இனி நவக்ரஹங்களுமவருமாறுகேள. "மதிமேடம" என்றதால சூரியன்- மேஷத்தில் நின்றுென்றும, அந்தமேஷமவருக்கு உச்சஸ்தானமானதால் அவருச்சரொன்பதும், யாவருக்கும் தெரிந்ததுதானே? சந்த்ரனுக்கு இடஞ்சொல்லவேண்டியவா- நக்ஷத்ரம் புநாபூசமென்றதாலும், உதயராசி கடகமென்றவிடத்தில உதையமும், ராசியும, எனபது தோன்ற "ராசிகடகம்" என்றதாலும், சந்திரன்-மிதுனத்திலோ, கடகத்திலோவென்னுமையந்தீர ராசி "கடகம்" என்றதாலும்- சந்த்ரன் கடகத்தினின்றுென்றுயிற்று.

புதனைச்சொல்லவேண்டியவர்- "மாலை" என்றா. மால்- புதனுனவா- ஐ- என்னும் ராஜ்யஸ்தாநமாகிய பத்தாமிடத்தில நின்றுரொன்றுயிற்று.

வினு.— பத்தாமிடம் ராஜ்யஸ்தானமென்றீரே, அஃதெப்படி?
விடை.— திருஷ்டாந்தம்.

(ஜாதகாலங்காரம்.)

மொழிந்திடுபலபுண்ணியம்புவியாள்வோன்
முயன்றுப்பட்டணங்கட்டாபிதத்தல்
பொழிந்திடுங்கருமம்பிரக்கமெய்ஞ்ஞானம்
பூசனைமனைபிதாபுவனங்கள்
ஒழிந்திடுமினியதேவதாபத்தி
உயர்சவுரியம்பிரதாபம்
இழிந்திடுமிரவுகருப்பமூணபுடவை
இவைபத்தாமிடப்பெயரென்னே.

இப்பாடலில் "புவியாள்வோன்" என்றதால் - ராஜ்யஸ்தானம்பத்தாமிடமென்பதறிக.

கேதுவைச்சொல்லவேண்டியவர் "கோணுடில்" என்றதால்-"கோள்" என்னுங் கேதுவிற்கு- "நாடு- இல" எனவே நாடென்னுமிதுனம் - வீடென்றுயிற்று.

வினு.— கேதுவிற்கு- "கோள்"என்னும்பெயர் - எவ்விதமாயவந்தது?
விடை.— ஸங்கயைக் குறிப்புப்பெயர். அஃது எவ்வாறெனில்— ஏகமென்றுலொன்றெனவும், வினை என்று இரண்டெனவும், குணமென்றுல மூன்றெனவும், வேதமென்றுல - நான்கென்றும், புலனென்றுல - ஐந்தென்றும், ரஸமென்றுல - ஆறென்றும், கடலென்றுல- ஏழென்றும், திக்கென்றுல- எட்டென்றும், 'கோள்' என்றுல- ஒன்பதென்றும்,அவதாரமென்றுல- பத்தென்றும்,ஸங்கயைப்பெயர்வழங்குவது. இந்த ஸங்கயையால- 'கோள' என்னும்பதத்திற்கு-கூ-என்றும, க்ரஹங்களென்றும, அர்த்தமாதலின- இவ்விரண்டுதாத்பர்யத்தாலும - ஒன்பதாங்கோள கேதுவானதால 'கோள' கேதுவென்றுயிற்று.

வினு.— மிதுனத்திற்கு "நாடு" என்னும்பெயர் எவ்வாறுவந்தது?
விடை.— திருஷ்டாந்தம்.

(சினேந்திரமாலை.)

ஆடுவிற்காடரிவையாழுரரிக்குமலை
நீடுதுலைமீன்மகர நீராறு- தோடலவன்
வாய்க்காலெருது வயலாகுந்தேடகிணறு
நீர்ச்சால்கெடுதிநிலைநீர்.

இப்பாடலால - மேஷமும், தனுஸும், ஆடுங், குதிரையுமாதலின், அது மேயுமிடத்தைப்பற்றி- காடென்றும; சிங்கம- மலை என்றும்; துலாம், மீனம், மகரம், இம்மூன்றும் - நீர்வாழ்வனவாகலின்- நீரிலும், ஆற்றிலுமென்றும்; கடகம்- நண்டு ஆதலின்- வாய்க்காலென்றும்; தேள்- வயலிலென்றும்; கும்பம்- கிணற்றிலென்றுஞ்சொன்னூர். இவற்றில கன்னி மாணிடமா

யினும்- தோணியின்பேரிலிருப்பவளாதலின்- சிலவேளை நாட்டினும், சிலவே ளை நீரினுமுறுமென்றாயிறறு. அதனால மீனமே சோசகையாதலாலும், ஆ ணபெண இணைபிரியாமனிறறலினாலும், நாடெனனும்பெயருக்குரியதாயிறறு. ஆதலின் கேதுவிறகு மீனம் வீடென் றாயிறறு. கேதுவிறகுமீனம வீடெ னறுசொன்னபோதே- ராஹு தனுசிலிருபபாரெனபது யாவருக்குநதெரிநத துதானே? அதனாற்றான ராஹுவிறகு இபபாடலில இடஞ்சொலலவிலலை.

இவவாறு சூரய, சநதர, புத, கேது, ராஹுககளைசசொன்னார். மற றநாலவரும் வருமாறுகேள.— "ஏகாதசாநாலவருச்சரோ" எனவே நான கு ஏகாதசா நாலவருசசரெனறாயிறறு. நான்கு ஏகாதசம யாதெனில - லக னம் கடகம், அதறகுமுதல ஏகாதசம ரிஷபம; அநதரிஷபததிறகு ஏகாத சம மீனமாதலால்து இரண்டா மேகாதசம; அம்மீனததிறகு ஏகாதசம் மக ரமாதலா லது மூன்றாமேகாதசம; அமமகரததிறகு ஏகாதசம் விருசசிகமா தலா லது நானகாமேகாதசமெனவும; இநநானகு ஏகாதசாயாரெனில்- மு தல ஏகாதசமாகிய ரிஷபததிற குடையசுகரன மீனததிலுச்சனெனவும், இர ண்டா மேகாதசமாகிய மீனததுககுடைய குருவுககு கடகம உச்சஸதானமா தலால அதினின்றுரொன்றும; மூனறாமேகாதசமாகிய மகரததிறகுடைய சனி க்கு துலாம் உச்சஸதானமாதலால்- துலாததினின்றுரொன்றும்; நான்காமே காதசமாகிய விருச்சிகததுக குடையசெவவாயக்கு மகரம உசசஸ்தானமாத லால அம்மகரததினின்று ரொன்றுமசொலவதறகாகத்தான் நிளையாய "ஏகா தசாநால்வருசசரோ" என்றார். இவவாறு ஏகாதசததுககு ஏகாதசமெனறுபா ரப்பதறகு விதி எங்குளதெனில,

(சாதகாலங்காரம்.)

அறிதாதைக்கொன்பானுககொன்பானுகு
மன்னைககேநான்கினுககுநானகதாகுஞ
செறிகனிஷ்டர்க்கொருமூன்றின்மூன்றதாகுஞ
சேட்டனுககுபபன்னொன்றின்பன்னொன்றாகு
முறுமாமனறனக்குபபுத்திரர்ககுமைந்திற்
கோளைந்தினுமுயாசகோதரங்க
ணறுங்குழலங்கிசராசியாண்பெண்ணோநதே
நவிலுவாயதடுதாகையினளவே. என்று.

இதினசாரம்:- ஒருவனுடையதகபபனுக்குப பலன்பாரக்கவேண்டுமா னால- ஒன்பதுக்கொன்பது என்றும், தாயக்கு ஸஹோதரம் பார்க்கவேண்டு மானால்- நாலுக்குநாலு என்றும், தம்பிககு ஸஹோதரம் பாரக்கவேணடுமா னால்- மூன்றுக்குமூன்று என்றும், தமயனுக்கு பலன்பார்க்கவேண்டுமானால் பதினொனறுக்குபபதினொன்று என்றும், அம்மானுக்கும் புத்ரனுககும் பலன் பார்ககவேண்டுமானால்- ஐநதுக்கைநதென்றும் பார்க்கவேண்டுமென்றார். இ ந்தவிதிப்படி யிவரும் "ஏகாதசர்நாலவருச்சரோ" என்றார்.

இவ்வாறு சுக்கிரன்- க. குரு- உ. சனி- ங. செவ்வாய்- ச. முன் சொல்லியதைத்து- ஆ- க- ம் ஆயிற்று.— இவர்களில்- குரு- க. சுக்கிர

ன - உ. சனி - ௩. செவ்வாய - ௪. சூரியன - ரு. இவர்கள உச்ச ரெனவும்; சந்திரன - ஸ்வக்ஷேத்ரரெனவும, புதன- ராஹு- கேது- இம்மூவரும் மித்ர க்ஷேத்ரரெனவும சொன்னார்.

வினா.— கம்பர் - வால்மீகர் சொன்னபடி நான சொன்னேனென்றுரே- வால்மீகரும இவ்விசமாய நவக்ரஹங்கள சொற்றனரோ?

விடை.— வடமொழியில- எனக்கு அவ்வளவாய பரிசய மில்லாவிடினும பரிசயமுள்ளவனாயில, அந்த ஸந்தர்ப்பத்தில இப்போது வழங்கி வருகிற ச்லோகம்

ததஸ்ச த்வாதசே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரே(அ)திதிதைவத்யே ஸ்வோச்சஸம்ஸ்தேஷு பஞ்சஸு ||
க்ரஹேஷு கர்க்கடே லக்னே வாக்பதாவிந்துநா ஸஹ ||

என்ற ச்லோகத்தைப்பார்த்தேன. இந்தச்லோகம இப்படியிருக்குமாயில நவக்ரஹங்களும, நவக்ரஹ ஸ்வாமசமும, ஏற்படாது.

ச்லோகம்

ததஸ்ச த்வாதசே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ |
நக்ஷத்ரே(அ)திதிதைவத்யே வாக்பதாவிந்துநா ஸஹ ||
க்ரஹேஷு கர்க்கடே லக்னே ஸ்வோச்சஸம்ஸ்தேஷு பஞ்சஸு |
ப்ரோத்யமானே ஜகந்நாதம் ஸர்வலோக நமஸ்க்ருதம் ||

கௌஸல்யாஜநயத்ராமம் திவ்யலக்ஷணஸம்யுதம் |
விஷ்ணோரர்த்தம் மஹாபாகம் புத்ரமைக்ஷ்வாகநந்தநம் ||
கௌஸல்யா சுசுபே தேந புத்ரேணாமிததேஜஸா |
யதா வரேண தேவாநாம் அதிதிர்வஜ்ரபாணினா ||

இப்படி யிருக்குமாயின் இந்தக்கம்பர்சொல்லியபடி ஸகலமும சரியாயிருக்கும. இந்த ஐந்துச்லோகங்களும் அஞ்சு ஆதாரங்களிலும உபயோகிக்கப்படும. நீ அவற்றை அப்போதைக்கப்போது ஊகமாயக்கேட்டுக்கொண்டுவா.

இந்தச்லோகத்தில நவக்ரஹங்களையும எவ்வாறுபார்ப்பதெனில்,—

“ததஸ்ச த்வாதசே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ | நக்ஷத்ரே(அ)திதிதைவத்யே” என்றமட்டுக்கு-மாஸம, திதி, நக்ஷத்ரம, ஆயிற்று. இனி நவக்ரஹங்களும் வருமாறுகேள். “கர்க்கடே லக்னே” என்றதால உதயலக்னம கடகமென்றுயிற்று. “விந்துநா” என்றவிடத்தில- விந்து- நா- எனப்பிரித்துக்கொள்க. அப்படிபிரித்துக்கொண்டால்- விந்து- புதனுனவர், நா- புத்தாமிடத்திலென்றுகிறது.— ‘வி’ என்கிற உபஸர்க்கமானது

நீக்கற்பொருளைத்தருகின்றது. எனவே - இந்துவைவிட்டு நீங்கியவன் புதனு தலின் - 'விநு' புதனென்றுகிறது. அவ்வாறு 'விநு' வென்கிற புதன் - 'நா' என்பது வடமொழியில் பத்தாமிலக்கமாதலால் - பத்தாமிடமாகிய மேஷத்தினின்றானென்றாயிற்று.

"ஹாருஹெஷ்டு" என்றவிடத்தில் - ஹா - ஹு - ஹெ - ஷ்டு - எனப்பிரித்து - ஹா - எட்டாதலின் - எட்டாவது க்ரஹம் ராஹுவாதலால் - ராஹுவானவர் - ஷ்டு - ஆறாதலின் - ஆறாமிடமாகிய தனுஸிலிநின்றானென்றார். ராஹு - தனுஸிலெனவே - கேது மிதுனத்திலெனவுகிறது. வால்மீகர் - ராஹுவைச்சொல்லி - கேதுவைச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டதுபோல - இக்கம்பரும் கேதுவைச்சொல்லி - ராஹுவைவிட்டுவிட்டார்.

" வாக்ஷ்தாவிந்துநாவஸஹா" என்றதால் - குருவோடு சந்திரனுஞ்சேர்ந்தாரென்றார். எனவே கடகத்தில் சந்திரனென்றாயிற்று. இவ்வாறு சந்திரன், புதன், ராஹு, கேது, இந்நாலு க்ரஹங்களுமாயின.

இனி பாக்கியிருக்கும் ஐவரும் வருமாறுகேள்.

"ஸௌஸ்வஸ்ஸெளஷ்டுவெஞ்ஜுவஸு" எனவே மீந்துநிற்கும் ஐவரும் அவ்வவர்க்குரிய உச்சஸ்தானத்தில் நின்றானென்றாயிற்று. ஆதலால் சூரியன் - மேஷத்திலும், குரு - கடகத்திலும், சனி - துலாத்திலும், குஜன் - மகரத்திலும், சுக்ரன் - மீனத்திலும், நின்றானென்றார்.

இவ்வாறு கம்பர்போலவே - வால்மீகரும் சொன்னமை காண்க.

முதலாவது உரை முற்றும்.

இரண்டாவது உரை

இந்தவுரையால் நவாம்சஹோதுவும், லக்நநவாம்சமும், நவக்ரஹங்களின் நவாம்சமுஞ்சொல்லுகின்றேன்.

வினா.— நவாம்சமாவதியாது? அஃது எவ்வாறுபார்ப்பது ?

விடை.— ஒருநக்ஷத்ரத்திற்கு நாலுபாதமெனவும், ஒரு ராசிக்கு ஒன்பதுபாதமெனவும், பார்ப்பது. அதற்கு விதிசொல்லவேன்கேள்.

ஸ்லோகம்.

க்ஷிதிஜஸிதஜ்ஞசந்த்ரரவிஸௌம்யஸிதாவநிஜா:
ஸுரமந்த்ரிமந்தஸௌரிகுருவஸ்ச க்ருஹாம்ஸகபா:।
அஜம்ருகதௌலிகுளீரஸ்ய நாதிர்நவாம்ஸவிதி
ஸ்திரபவனோபகாம்ஸவிதயஸ்வக்ருஹாச்சஸம:॥

இந்த சுலோகத்தின்தாத்பர்யம்— மேஷ விருச்சிகங்களுக்கு - குஜன் அதிபதியென்றும், ரிஷப துலாத்திற்கு - சுக்ரன் அதிபதியென்றும், மிதுன *

கன்னிக்கு- புதன் அதிபதியென்றும், கடகத்திற்கு- சந்த்ரன் அதிபதியென்றும், ஸிம்ஹத்திற்கு- சூர்யன் அதிபதியென்றும், தனுர் மீனத்திற்கு- குரு அதிபதியென்றும், மகர கும்பத்திற்கு- சனி அதிபதியென்றும்; மேஷராசிக்கு மேஷாதி தனுஸ்-வரையில்- ஒன்பது பாதத்திற்கும் ஒன்பது ராசியாய் எண்ணிப்பார்ப்பது. மேஷ ஸிம்ஹ தனுஸு- ரிஷப கன்யா மகரம்- மிதுன துலா கும்பம்- கர்க்கி விருச்சிக மீனம்- இவற்றில் மேஷராசிக்கு-மேஷாதி தனுஸ்-வரையிலென்றும், ரிஷபத்திற்கு- மகராதி கன்னிவரையிலென்றும், மிதுனத்திற்கு- துலாதி மிதுனம்வரையிலென்றும், கடகத்திற்கு - கடகாதி மீனம்வரையிலென்றும், என்தத திரிகோணத்திலும் சராதி உபயாந்தமாயப் பார்ப்பதென்றும் சொன்னார்.

வினா.— இந்த நவாம்சம்- இந்தப்பாடலில் எங்கேசொன்னார் ?

விடை.— "மீன்கழை" என்றவர் ராசி கடகமென்றதால்- புனர்பூசம் நாலாங்காலில் சந்தர னின்றனனெனவும், அதனால சந்த்ரநவாம்சம் கடகமென்றும் ஆயிற்று. சந்தரனொரு காஹத்திற்கு நவாமசஞ் சொல்லியதால - மற்ற எண்மருக்கும நவாமசஞ் சொல்லியிருப்பாரென்று ஆலோசிக்கப்பட்டது. அதற்கு இவ்வாறு சிலஹேதுக்கள காணப்பட்டன. அவை யாவையெனில்- மேடமதி எனச்சொலலவேண்டியவர் "மேடமாமதி" என்று 'மா' வை இடையிற்சொல்லியதாலும, புதனுக்கருகில "ஐநீடுறும" என்றதாலும், லக்நத்திற்கும், சந்திரலக்நத்திற்கும், "நீதி-சேர" என்றதாலும், கேதுவிற்கு அருகே- "நாடி" என்றதாலும், "ஏகாதசா-நாலுருச்சரே" என்றதாலும் இவைகளெல்லாம் நவாமசக்குறிக்கவே சொற்றனரென ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் முகயஹேது. "ஐ- நீடுறும்" என்று சொலலியதால- ஐ - நீடுமென்றுயதாலும், நீ-யும், தி-யும், சேரென்றபோதே- அக்ஷரகணிதவிதிப்படி சொலலியிருப்பரென- ஆலோசிக்க இடமுண்டாயிற்று.

வினா.— இந்தஹேதுவாலெல்லாம் நவாம்சம் எவ்வாறுகாணலாம? தமிழில அக்ஷரகணிதவிதியுமுளதோ ?

விடை.— நெடுநாளைக்குமுன ' குமாரசாமியம் ' என்னும் ஜோதிஷநூல் பார்த்தேன். அதில் அஷ்டகவர்க்கத்தை அக்ஷரகணிதவிதியிற்சொலலியிருந்தார். அதுபோலவேயிருக்குமென்று ஆலோசித்தேன். அப்போது தமிழில அக்ஷரகணிதவிதியுண்டென்றுமாத்திர மேற்பட்டதேயன்றி - இவ்விதமாய்ப்பார்ப்பதென்று ஏற்படவில்லை. இதிலெனக்குததோற்றியதைச சொலவேன்.

சூர்யனுக்கு 'மா' என்கிற எழுத்தில- ம்- என்னுமெய்- ௧௦—அதிலேறியிருக்கும் ஆகாரஉயிர்- ௨- ஆ ௧௨— இந்த- ௧௨ இ- ௯-போக-மீதி-௩. இதே-௩ம்- நீடுறுமென்னும்விதிப்படி- மூன்றினிளம் மேடமுதல் மிதுனபர்யந்தமாதலின்- சூர்யனுக்கு மிதுநாம்சமென்றும்; புதனுக்கு- ஐ - நீடுறுமென்றதால்- உயிரில- ஐ - ௯, மேடமுதல ஒன்பதின் நீட்டம் தனுஸாதலின்- புத

னுக்கு தனுர் நவாம்சமென்றும்; லக்நத்திற்கும் சந்த்ரலக்நத்திற்கும்-நீ-நி-சேரென்றதால்- நீ- என்பதில- ந- எனகிறமெய- அ- அதிலேறியிருக்கும்- ஈகார உயிர- ச- ஆக கஉ. இதுவும- நி- எனபதில்-த- எனனும் மெய்-எ. அதிலேறிநிற்கும் இகர உயிர்- ந- ஆக- க௦ - சேரெனறவிதிபபடி இவவிரண்டு தொகையையுஞ் சேர்பபதால் வருவது- உஉ. இநத இருபததிரண்டில- கஅ- போக பாக்கி- ச- ஆதலின- நீடுறுமென்றவிதிப்படி நாலின நீட்டாவது-மேஷமுதல நாலாவதுராசி கடகமாதலால- லகநததிறகும், சநதரனுககும, கடகநவாம்சமெனறும்,

கேதுவிற்கு நவாம்சம் சொல்லவேணடியவா- அருகே 'நாடி' எனறதால் -நா- என்பதில- ந- என்னும ஒறறு- அ- அதிலேறியிருககும ஆகார உயிர்- உ- ஆக க௦:— டி - என்பதில-ட்- எனனுமஒறறு- டு - அதிலேறியிருககும்- இ - கரஉயிர- ந. ஆக அ- முனவநத-க௦-யும சேரெனறவிதிபபடிசேர்க்க வருவது-கஅ. இபபதினெட்டில் - ஒனபதுபோகபாக்கி- கூ- ஆதலின- நீடுறுமென்றவிதிபபடி- மேஷமுதல- ஒனபதினீட்டு தனுஸாதலின-கேதுவிற்கு தனுர நவாம்சமெனறும: கேதுவிற்கு தனுர்நவாம்சமெனறதால ராஹுவிறகு மிதுந நவாம்சமெனறும; இவவாறு சூரியநவாமசமிதுநம, சநதிர நவாம்சம கடகம, புதநவாம்சம்தனுசு, கேதுநவாம்சம்தனுசு, ராஹுநவாமசம் மிதுநம், லகந நவாமசம் கடகம்,ஆக ஆறுநவாமசஙகுசொலலியாயிறறு. பாக்கியிருககும் நால்வருக்கும் நவாம்சஙகுசொல்வன.

"ஏகாதசாநாலவருசசரோ" என- ஈறறில- தேறறேகாரமாயச்சொலலியதால அதிஉச்சரொனறுயிறறு. அதி உசசமெனறது - பாகததைககாட்டியது; அஃதெவ்வாறெனில-

ஶ்லோகம்॥

அஜவ்ருஷப⁴ம்ருக³ாங்க³நாகுலீரா
ஜ²ஷவணிஜௌ ச தி³வாகராதி³துங்கா³ ।
த³ஶஶிகி²மநுயுக்திதீ²ந்த்³ரியாம்ஶை:
த்ரிநவகவிம்ஶதிபி⁴ஶ்ச தே(அ)ஸ்தநீசா: ॥

இந்த சுலோகத்தின தாத்பரியமாவது- மேஷம் சூரியனுக்கு உசசஸ்தானமாயினும் அதன பத்தாம்பாகம்- அதி உச்சமெனவும்; ரிஷபம்- சந்த்ரனுக்கு உச்சஸ்தானமாயினும் அதின் ஐநதாம்பாகம் அவர்க்கு அதிஉச்சமெனவும்; குஜனுக்கு மகரம் உச்சஸ்தானமாயினும் - அதின் இருபததெட்டாம் பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், புதனுக்கு- கன்னி உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் பதினைந்தாம்பாகம் அவர்க்கு அதிஉச்சமெனவும், குருவிறகு- கடகம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் ஐநதாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சுக்ரனுக்கு- மீனம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபத்தேழாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும், சனிக்கு-துலாம் உச்சஸ்தானமாயினும் அதன் இருபதாம்பாகம் அவர்க்கு அதி உச்சமெனவும்; இவ்வுச்சஸ்தானங்க

ளுக்கு ஏழாம் ராசி நீசஸ்தானமென்றும், அவ்வவா நீசஸ்தானங்களில் அதி உச்சபாகத்திற்குத் தக்கபாகங்கள் அதிநீசமெனவும் சொன்னார். இந்தவிதிப் படி - முதல் ஏகாதசம் ரிஷபத்திற்குடைய சுக்கிரன் மீனம் இருபத்தேழாம்பா கத்திற்கு - ரேவதி நாலாங்காலில் மீன நவாம்சத்தில் நின்றொன்றும்;

இரண்டாம் ஏகாதசம் _ மீனத்திற்குடைய குரு கடகம் ஐந்தாம்பாக த்திற்கு- பூசம் முதற்காலில் ஸிம்ஹநவாம்சத்தில் நின்றொன்றும்;

மூன்றும் ஏகாதசம் மகரத்திற் குடைய சனி துலாம் இருபதாம்பா கத்திற்கு ஸ்வாதி நாலாங்காலில் மீனநவாம்சத்தில் நின்றொன்றும்;

நான்காம் ஏகாதசம் வருச்சிகத்துக்குடைய குஜன் மகரம் இருபத் தெட்டாம் பாகத்திற்கு அவிட்டம் இரண்டாங்காலில் கன்யாநவாம் சத்தில் நின்றொன்றும், சொன்னார்.

எனவே- லக்ன நவாம்சம் கடகம்.	சுக்ரநவாம்சம் மீனம்.
சூரியநவாம்சம் மிதுனம்.	சனிநவாம்சம் மீனம்.
சந்திரநவாம்சம் கடகம்.	ராஹுநவாம்சம் மிதுனம்.
குஜநவாம்சம் கன்னி.	கேதுநவாம்சம் தனுஸு.
குருநவாம்சம் ஸிம்ஹம்.	என்றுயிற்று.

வினா.— லக்னத்திற்குநவாம்சம் சொல்லியதாற்பலன்யாது ?

விடை.— லக்ந நவாம்சம் எந்தநிறமோ அந்தநிறம் ஜாதகன் அடைவனெ ன்றும், சந்த்ரநவாம்சம் எந்தஜாதியோ ஜாதகன் அந்தஜாதியெ ன்றும், பலவானன க்ரஹம் லக்னநவாம்சத்திலிருக்கும் பக்ஷத் தில் அந்தபலவானுக்குத் தக்கவாணம் அடைவனென்றும், ராசி லக்னம்போன்று சரீராக்ருதியிருக்கு மென்றும் சாஸ்த்ர விதியா தலின லக்ன நவாம்சம்சொன்னார்.

இதற்கு உதாரணம்.

ஶ்லோகம்

லக்ந நவாம்சகோ நத நஃஸ்ஸாஃ
ஜீயஃவர்ணதஃ ஸ்தாநாந் தஃஸ்வர்ணஃ|
ஸ்ரீஃ லஃநஸ்வாம்சவலவர்ணம்
ஜாதிவிலக்ஷீஜஸ்ஸிக்ஷுஜ்நாதாஃ||

இதன்கருத்து முன்சொன்னதுதான்.

இந்தச்லோகத்தின் தாத்பர்யப்படி இந்தகடகம் பாதிரிப்பூவர்ணமா யும் - அதை சனியும் செவ்வாயும் பார்த்ததாலும் கடவுள் நீலநிறமுற்றனர்.

கடகம் - பாதிரிப்பூவர்ணமென்பதற்குதாரணம்.

ஶ்லோகம்.

ரக்தஶ்வேதஃ ஶுகதநுஃ நிஷ்போடலீஶ்ய ஜ்வாலை
ஶ்ரீத்ரஃசித்ரஃ ஶுகநகலைசஃ பூர்வோஸ்தைசஃ ஸ்வேலை

ஶஶாங்காம்ஶே ஶஶாங்கஸ்ய ராஶௌ ஶீதகரஸ்ய ச ஜாதத்வாத்
ராமோ க்ஷத்ரியதாபஸ: ஜாதி: தாபஸக்ஷத்ரியோ பவேத்॥

சந்த்ரநவாம்சம் கடகராசியாதலால அந்த கடகததிறகுடையசந்த்ரன் தாபஸக்ஷத்ரியஜாதியாதலால இவரும் தாபஸக்ஷதரிய ராகவேடவதரிததா. சநத்ரன- தாபஸக்ஷதரியன என்பதறகுதாரணம்.

ஶ்லோகம்

ஶுக்ராதயோ க்ரஹா: ஸர்வே ஸ்வஸ்வஸ்தானே பலாதிகா:।
ஸமீக்ஷிதா யதா ஸௌம்யை: பாபைரிஷ்டா ந ஸம்ஶய:॥

வினு.— லகனத்தில் சநதரனும குருவும்பலவானகளாயநிறக அவர்கள நிறமமையாமல் லகனததைபபாாத்த சனி செவவாயகளுடை நிறம் அடைநததென்ன?

விடை.— சனிககுச சநதரனும், ராஜாவுக்குச செவவாயும் பெருஞ்சத ருககளாதலால இவாகளநிறமமாறி அவாகளநிறம மேலிடடது. அஃதெவவாறெனின, ஓாகண்ணுடியில தெளிவும், மெதுமுதலிய குணங்களும் தன்னிடததிருபபினும், எதிரிலிருககும் ரகதம முத லியவாணஙகளைத தன்னுட்காடடுவது போல, சனிசெவவாயகளு டைய நிறம் லக்னததில மேலிடடது.

சனிக்கும் குருவிறகும்
சநதரனும செவவாயும பகையெனபதற குதாரணம்.

(சினேந்திரமாலே.)

தூதுவறகுவெயயோன் சுடரோன்மதிபுகற்குப
பீதகறகுசசெவ்வாய்பெருமபகையாம - நீதியால
புந்திபுகாபொன்னெழிய வெல்லரம்பகைசனிககுத
தந்தநிலமபகையாய்சசாற்று என்பது.

வினு.— ஸதூலத்தில லக்னமும், நவக்ரஹங்களும், சொலவதுதான் உல கத்தில் வழக்கம். கம்பர் ஸ்தூலத்திற்சொன்னது போலவே நவக் ரஹங்களுக்கும், நவாம்சம்சொன்னமையால் பயன்யாது?

விடை.— சோதிடநூலில - ஒருக்ரஹததிற்கு ஷட்வர்க்கபலன பார்பப துவழக்கம். அதிலும ராசிநவாம்சம்முக்யமாதலால்-ராசியையும், நவாம்சத்தையுஞ் சொன்னா.— ராசியாலெந்தபலன் பாாப்பினு ம்-நவாம்சமபாராவிடில் பிசகிப்போய்விடும - அதனுற்றுன் ராசி யும், நவாம்சமுஞ் சொல்லவேண்டிய விதிபபடி சொன்னுர்.

அதற்கு த்ருஷ்டாந்தம் ஸாவஹமஜீவிகை.

இரண்டாவது

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[illegible]

இந்தசுலோகங்களின்ஸாரம்— ஒருஜாதகனுக்கு ஜீவனம் பார்க்கவேண்டுமானால்- லக்னம்- க. சந்திரன்- உ. சூரியன் - ௩. இவர்களில் யார்பலவானோ அந்தபலவான்களுக்கு பத்தாமிடத்துக் குடையவன்- எந்தநவாம்சம் ஏறியிருக்கிறானோ அந்தநவாம்சாதிபனால்- ஜீவனம் சொல்லவேண்டுமென்றும், ௩-அம்சேசரும் பலவான்களாயிருப்பாராகில்- பூர்ணபலமென்றும், பலஹீனராயிருப்பாராகில் ஹீனஜீவனம்செய்வனென்றும், பத்தாமிடம் எந்தத்திக்கோ- அந்ததிக்கில் ஜீவனங்கிடைக்குமென்றும், அந்நியன்பலத்திருப்பானாகில் அந்யதேசத்தில் ஜீவனங்கிடைக்குமென்றுமாம். மற்றும்- ஸஹோதரங்களும், கல்யாணங்களும், ஆயுளும், நவாம்சத்தினாலேயே சொல்லவேண்டுமாதலின் நவாம்சமும் சொன்னார்.

நவாம்சங்களுக்குவேறோருபுறங்கூட சொல்வேன்.

காலம் என்கிறபுருஷனுக்கு (கஉ) ராசியும் அவயவமெனவும், அதிலேறியிருக்கும் நவக்ரஹங்களும் நவத்வாரமெனவும், ஸ்தூல லக்னமே சரீரமெனவும், நவாம்சலக்னமே ஜீவனென்றும், நவாம்ச நவக்ரஹங்களும் நவத்வாரத்தின் தொழிலெனவும், ஹோராலக்ன மிரண்டும்- உறக்கமும் விழிப்புமெனவும், த்ரேக்காணம்மூன்றும் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரமென்றும், த்வாதசாம்சலக்னம் பன்னிரண்டும்- பன்னிரண்டு கலையெனவும், த்ரிம்சாம்சலக்னம் முப்பதும்- முப்பது நாளென்றும், இவை ஷட்வர்க்கபலமென்றும் சொல்வது. இவ்வாறுவகை வர்க்கங்களிலும்- ராசிநவாம்சம் முக்யமாதலின் இவ்விரண்டையுஞ்சொன்னார்.

ஷட்வர்க்க மிவையென்றதற்கு உதாரணம்.

ஶ்லோகம் ॥

[illegible]

க்ஷேத்ரத்ரேக்காணத்வாதசாம்சகா:
ஹோராத்ரிம்சாம்சநவாம்சா ஷட்வர்க்கா: ॥ என்பது.

நவக்ரஹங்களும், நவத்வாரங்களென்பதை விரித்துக் கூறுகின்றேன். தலையிடத்துள்ள ஏழு த்வாரங்களும்- ஸூர்யன் முதற் சனியீறான ஏழு க்ரஹங்களாதலின- இவ்வேழும் முக்ய க்ரஹங்களென்றும், இவ்வேழுக்ரஹங்களாலமைந்த சிரஸுக்கு வராங்கமென்றும் பெயர்; அவற்றுள- ஸூர்யனும், சந்த்ரனும், கண்கள் என்பது சுருதிப்ரஸித்தம். குஜனும், புதனும், நெருப்புங் காற்றுமாதலானும் - நெருப்புக்குக்காற்று ஸாரதியாதலானும், இவ்விருவரும் ஒருசார் நண்பராதலின காதுகளெனவும்; சனி, சுக்ரிருவரும் ஜனிப்பும், மழைக்கோளுமாதலானும- இவ்விருவரும ஒருசார நண்பராதலானும்- நாஸித்வாரங்களெனவும, குரு வாக்கெனவும, ஜீவனெனவும்பெயர் பெற்றமையின நாவெனவுஞ்சொலப. ராஹு, கேதுக்கள- மல ஜல த்வாரரூபமாய- ஒருதொகுப்பாயக்கொளளும ஆனபாலுதிகளை இரண்டாயப்பிரித்தலபோனறலின் - ஒரே க்ரஹம இரண்டாயதென்று லோகப்ரஸித்தம். இவ்விராஹு-கேதுவின் தொழிலாகிய மலஜலம் விஸர்ஜனம் சுருங்கினும், மிகினும், தலையிடத்தே நிற்கும் ஸப்தத்வாரங்களின தொழிலெலாம ஓய்ந்துவிடு தலபற்றியே இவ்விராஹு-கேதுக்களை-மற்ற க்ரஹங்களினும வலியனென்றார்.

வினா.— இந்நவாம்சத்தை வால்மீகரெங்கேசொன்னார் ?

விடை.—"விந்து-நாஸஹாக்ருஹேஷு"என்று 'விந்து'புதனெனவா 'நாஸஹா' (ராசியில) பத்திலிருப்பதோடுகூட- 'க்ருஹ' (நவாம்ச) வீட்டில- 'ஷு' ஆறுமிடத்திலென்று சொல்லியதால கடகத்திற்காறுமிடமாகிய தனுஸில புதன் எனவும், 'ஸஹா'என்றதால 'ஹா' என்னும எட்டாவது எண்ணிக்கையையுடைய ராஹு விற்கு 'ஸ' ஏழுலக்கம் நவாம்சமென்றார். இவ்வேழினையெவ்வாறு பாரப்பதெனில- 'ஹா' என்னுமெழுத்தால ராஹுவைச்சொல்லியதால அதற்கு உடன்முந்தியவெழுத்து 'ஸ' ஆதலின-ராஹுவிற்கு மிடத்திற்கு ஏழாமிடமாகிய மிதுனம- ராஹுவிற்கு நவாம்சமென்றார். எனவே கேதுவுக்கு தனுர்நவாம்சமென்பதுபெறறும ஆகையால- வால்மீகர- ராஹுவிற்கு நவாம்சம்சொல்லி- கேதுவைவிட்டதுபோல் - கம்பரும் கேதுவைச்சொல்லி ராஹுவைவிட்டார்.

"வாக்கு தாவிந்து-நாஸஹா" என்று - ராஜாவேரி சந்திரனும் (கடகத்தில) நின்றொன்றும், நக்ஷத்ரம் புனர்பூசமென்றும சொன்னதால புனர்பூசம் நாலாங்காலிற்கு- சந்தர நவாம்சம் கடகமென்றுயிற்று.

"கக-டெ-வெநஸ" என்று லக்னத்திற்கு 'வ' என்றதால - கடகமே நவாம்சமென்றும், அல்லது இப்பதத்தினிறுதியில 'வ' என்று- நாலைக் குறிப்பித்ததால்- மேஷமுதல நாலாம்ராசி கடகமாதலின் இவ்விரண்டுவே துக்களினும் லக்னநவாம்சம் கடகமென்றும் சொன்னதால்- லக்ன நவா...

சம கடகம், சந்தரநவாமசம கடகம, புதநவாமசம தனுஸு, ராஹுநவாம்சம மிதுநம, கேதுநவாம்சம் தனுஸு, எனறுயிறறு.

இனி பாகமிருக்கும ஐவருககும நவாமசம காணபிபபதற்காகவே "ஸௌரி பு ஸம்ஸௌஷி பௌஞஸு" என்றார். ஸவகீயவுசசமெனலால- பரமோச்சமென்றுயிறறு. அவவவர்உச்சஸதானஙகளில பரமோச்சமென்றுபாகததைக்குறிபபிததால ஸூரியனுககு மிதுநம. ராஜாவுக்கு ஸிமஹம். செவவாயககுக்கனனி. சனிசுகராளுககுமீனம். என முன்பேகூறிபபோநதனம்.

விஞு.— கமபா மாஸககுறிபபால சூரியனைசசொலலி - பினபுசொலலாமலவிட- வாலமீகாமாததிரம மாஸககுறிப்பால உசசனைச்சொலலி பினபு சொலலியதெனன ?

விடை.— பரமோசசககணகஙில சோககாலடில- சூரியனுக்கு மேஷமபததாமபாகம் மிதுநவாமசமென ஏறபடமாட்டாது. அது ஏறபட "ஸௌரி பு ஸம்ஸௌஷி" எனசசோததுக்கூறினா.

விஞு.— சூரியனுககும, புதனுககும், ஒவவோரொழுததால நவாம்சமசொன்னவா லகனததிறகும், சநதரலகனததிறகும, கேதுவிறகும், இரணடிரண்டெழுததாறசொலலியதெனன ?

விடை.— சூரியனும புதனும், ஒவவொரு கரஹமாதலின்- ஒவவோ ரொழுததாறசொனனார். லக்னமும், சநதரலகனமும் இரண்டாதலானும் கேதுமுன்னிலையில- ராஹுவுக்கும நவாம்சம் சொனனமைதோனறவும், இரணடிரண்டெழுத்தாறசொனனார்.

விஞு.— சுகரன, குரு, சனி, குஜன, இவாகளுககு பாகபபடுததிசசொனனதுபோல- மறறவாகளுக்கும அவவாறு கூறுதெனன ?

விடை.— அவாகளுககும ராசிபாக கலைபிரிததுசசொலவேண கேள.

சூர்யனுககு- 'மா' எனறதால- பாகம (க0)— கலை (கஉ) எனவும;

சநதரனுக்கு- 'கீதி' எனறதால-ராசி (௬)—பாகம (௬)— கலை (உஉ) எனவும,

கேதுவிறகு- 'நாடி' எனறதால-ராசி (உ)— பாகம (ரு)— கலை (கஉ) எனவும,

ராஹுவுககு- ராசி (அ)— பாகம (ரு)— கலை (சஉ) எனவும;

புதனுககு- 'ஐ' எனறதால பாகம (உஎ)— கலை (௯) எனவுஙகணிதவிதி.

இரணடாவது உரை முறறிறறு.

மூன்றாவது உரை.

இவ்வுரையால் ஸ்ரீராமாபிறநத
நாழிகை, விநாடி, கலை, தேதி, வாரமும, சொலலப்படுகின்றன.

"களிறனை உதயராசிகோளநாடில்" எனவே ராமமூர்த்தியி னுடைய ஜனனம ராசி கரஹங்கள இவறறையாலோசிககும்டமெனறுயிறறு. அவவிடமெனபது நாழிகை விநாடி கலையையனறி வேறிலலாமையின அவையெங்குளவென்றாலோசிக்கலாயிற்று. 'உதயம்' என்றமையின- சூரியோதயமென

வும், 'ராசி' என்றமையின் (புனர்பூசநக்ஷத்ரத்தினுலாம்) ராசியெனவும், 'கோள்' என்றமையின் புதனெனவும், இவற்றை முற்கூறிப் பின்னர் 'நாடில' என்றமையின் இவற்றைச்சொல்லியபின் சொன்னுரென்பதற்கிடமுண்டாயிற்று. அதற்காதாரமெங்ஙனெனனில் "மேடமாமதித்திநவமிமீனகழைநீடுறுமாலை" என்றவளவும் முற்கூறியமூன்றுமாயிறறு. நாழிகை விநாடி கலைகளையவற்றின் பிற்கூறினுரென்றுலோசிக்கலாயிறறு.

வேறொருவிதத்தாலும், முன்பின்தொடர்ச்சியாலும், பொருளாலும், காலவகை யிடவகையாலும், விரோதமின்றி- நாழிகைமுதலியவற்றைக்குறிக்கநிற்பது "ஓடைமா" எனனும்பதம்- இப்பதத்தால் எவ்வாறு நாழிகை அறிவதெனில "ஓடைமாகளிறனுன்உதயம்"என்பதை "களிறனுனஉதயம்ஓடைமா" என அர்வயித்துச்கொள்க. அவ்வாறுயின 'ஓ' உயிரில- பதினெனறு- 'டை' என்பதில 'ட்' மெய்யொற்றில ஐந்து- அதிலேறிநிற்கும் ஐகாரஉயிர் ஒன்பது- இவற்றைமுறையே ஐந்து- ஒன்பது-எனவைக்க ஐம்பத்தொன்பது. 'மா' என்பதில 'ம' மெய பத்து- அதிலேறியிருக்கும் - ஆகாரஉயி ரிரணடு, ஆகபன்னிரண்டு. இம்மூன்றுவகையில் முதல் 'ஓ' விலவந்த பதினொன்றும் கலையெனவும; 'டை' யிலவந்த ஐம்பத்தொன்பதும விநாடி யெனவும்; 'மா' விலவந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவுங்கொண்டால- உதயாதி பன்னிரண்டு நாழிகை- ஐம்பத்தொன்பது விநாடி- பதினெருகலைக்கு- ஸ்வாமி ஜனித்தாரென்றும்.

வினு.— இவ்விடத்தில் வால்மீகா - நாழிகை விநாடி கலையை யெங்கே சொன்னுர்?

விடை.— "ததஸ்ருதாஷ்டெஸூரெஸ" என்பதை- ததஃ - ச - ஆ - ஷ்டெஸூ - ரெஸ - எனப்பிரித்தால - நடு நின்ற- ஆ - என்பதனுல இரண்டிடமென்றும், இரண்டெழுத்தைச்சோப்பதென்றும், குறிப்பித்ததாகக்கொண்டால- முதல்பதத்திலுள்ள முதல 'த' ஆறு - இரண்டாம் 'த' ஆறு, இவ்விரண்டையும்சோக்கவருவதுபன்னிரண்டு. 'ததஸ்ரு' என்பதிலுள்ள 'ச' ப்ரத்யயமானது உம்மைப்பொருட்டாதலால- அதுபோல் கடையிலநிற்கும் பதத்திலும்சேரென்றுயிறறு. இதுநிற்க- 'ஷ்டெஸூ' என்பதில- 'ஷ்' எட்டு. 'ஸூ' ஐந்து. இவ்விரண்டையும்- ஸம்ஸ்க்ருதகணிதமுறைப்படிவைக்கவருவது- ஐம்பத்தெட்டு. 'ரெஸ' என்பதோடும் முற்குறித்த 'ச' ப்ரத்யயத்தைச்சேர்க்க-'ரெஸச'என்றுயதால் இதையுஞ்சேரென்பதாயிற்று. சேர்ப்பதெவ்வாறெனின்- 'ரெ' ஐந்து-'ஸ' ஏழு- இவ்விரண்டையுங்கூட்டவருவது பன்னிரண்டு. இதனுல் 'ததஃ'என்பதில் அக்ஷரகணிதத்தினுல்வந்த பன்னிரண்டுங் கலை எனவும், 'ஷ்டெஸூ'என்பதில்வந்த ஐம்பத்தெட்டும் விநாடியெனவும், 'ரெஸ'என்பதில் வந்த பன்னிரண்டும் நாழிகையெனவும், உதயாதி (கஉ) நாழிகை- (ருஅ) விநாடி- (கஉ) கலைக்கு- ஸ்ரீராமர் அவதரித்தாரென்று-கம்பருக்கு இவர் ஒருவிநாடிகுறைத்தும், ஒருகலையேற்றியுஞ்சொன்னுர்.

இனி தேதிவருமாறு.

தேதி குணிப்பதற்கு மாஸ ப்ரமாணமறியவேண்டிய தாவசியகமாத லின் அதைச்சொல்வன.

மாஸப்ரமாணவிஷயகாவாக்யம்.

ஶ்லோகம்

ஸ்ரீ மெளஸார்நமௌஹாவிவிய கா தநஶ்ரீ ரயா மெளயா ந
லபமுஸாம்ராநவோபோ தாஸ்யவ ராதியா தஜ லம்ஸஸ்தநீலம்॥
மொகாமௌளாவஸ்தவத்ரோஸமஜயதிவாம் க்ரநேராரீஸ்வோம்
தஸ்தடநா நாஸ் நியஸவிவமொமொரா மஸாநெம்லக்ஷம் ॥

இந்த சுலோகத்தின்ஸாரம்— மேஷமுதலிய மாஸங்களுக்கு - இத்த னைபாகம கலை, விகலை, எனச்சொன்னார். இதில சித்திரைமாஸ ப்ரமாணவாக் யம் "ஸ்ரீமெளஸாரநமஹ:" எனபதிவவாக்யத்தில சித்திரைமாஸத்திற் குத தேதி (௩௦)— நாழிகை (௫௫)— விநாடி (௩௨) என்றாயிற்று. இவ றறைச்சூாயநவாம்சத்தினபேரிலஒன்பதால்பாகிக்க அம்சம்-க இ-தேதி (௩) நாழிகை (௨௬) விநாடி (௧௦) என்றாயிறறு. சூாயன் (௩) அம்சமேறி யிருப்ப தால அவற்றின்மொததம தேதி- (௧௦) நாழிகை (௧௮) விநாடி (௩௦) சூா யனேறினொனறாயிறறு.

இதுநிறக, லக்னநவாம்சம கடகமென்றதால-கடகததிலவிநாடி(௩௬) கலை (௩௨) க்குள் ஜனனமென்றாகிறது. உதயாதிநாழிகை(௧௨) விநாடி(௫௬) கலை (௧௧) க்குள ஜனனமெனில் அக்காலையில கடகலக்னம் வருமாகில்- மி துனம (௫௨) ரிஷபம் (௪௯) ஆக பத்துபோக பாக்கிநாழிகை- ௨-௫௬- ௧௧- க்கு மேஷம் (௪௨) இந்த- ௨- ௫௬ - ௧௧- போக பாக்கி- ௧- ௧௫ - ௪௬ - செ ல்லெனறாயிறறு. இதை மேஷம (௪௨) இதற்குததேதி- ௧- க்கு (௯௨) விநா டிவீதம்தளள- தேதிபத்துக்கு (௮௨௭) விநாடிக்கு நாழிகை-௧. விநாடி-௨௨௭ கலை-௩௦-க்கு மேஷததிறசென்ற நாழிகை-௧- விநாடி- ௧௫- கலை-௪௬- போ க பாக்கி விநாடி- ௬- கலை- ௪௨- ஆயிறறு. இங்கே விநாடி சுத்த மறிவதற்கு ராசிசுததம் பாாககவேண்டியது ஆவசியகமாதலின (லக்னஸ்புடததிற்கு ரா சி ப்ரமாணவிகடிகாவாகயம் அகதயமறியவேணடும) அதைச்சொல்வன.

ஶ்லோகம்.

விஸாவிநீஹாரபயாமஶ்கஞணம்
ஜயாஹா தூாஹ்வ நீமதொயரூ்மழ்।
கமாமஸாயாஹுநீஹாரஹ்ஸிரா
டெணஷேஷாதிவி நாவிகாம்கூரஸஃ॥ எனபது

இந்த சுலோகத்தில

மேஷராசிக்கு 'விஶாலி' என்றதால விநாடி (உ௫௪) என்றும்;
ரிஷபத்திற்கு 'நிர்ஹார' என்றதால் விநாடி (உ௯௦) என்றும;
மிதுனத்திற்கு 'ஶயாஞூ' என்றதால விநாடி (௩௪௫) என்றும்;
கடகத்திற்கு 'கூணூஙூ' என்றதால் விநாடி (௩௩௪) என்றும, இவ
வாறு மற்ற ராசிகளுக்குஞ் சொன்னார்.

இந்தசுத்தவாக்யபபடி முன்பாரதவிநாடியில ரிஷபம் (௪௯) க௫
(௫) விநாடி குறைநததாலும், மேஷத்தில் (௧) விநாடி குறைவிற்கும், கடக
த்தில் (௧) விநாடி அதிகத்திற்கும சரியாய்பபோக இநதசுததஸ்புடததில் லா
பம்வநத (௫) விநாடியையும் முன்வநத (௬) விநாடி- (௪௧) கலையுடன்சேர்கக
மொத்தம் விநாடி (௧௧) - கலை (௪௧) எனறுமிறறு- எனவேஸ்ரீராகவன் அவ
தார காலத்தில் கடகலக்னத்தில் சென்றவிநாடி (௧௧) - கலை (௪௧) எனறுயி
ற்று - மேஷத்திற் சென்றநாழிகையை (௧௦) நகழிததலாலும, சூர்யன் மிது
னம்சத்திற்கும் (௧௦) தேதிசென்றுபோய (௧௧) தேதி- (௰௮) நாழிகை- (௩௦)
கலை நின்றதாலும், (௧௧) பதினொராநதேதி உதயாதி (௰உ) பன்னிரண்டு நா
ழிகை - (௫௯) ஐம்பத்தொன்பது விநாடி - (௧௧) பதினொருகலைக்கு அவதரித்
தாரென்றுயிற்று.

உதயாதிசென்றநாழிகையை மூன்றினுறபெருக்கி - ஏழினால்வகுக்க-
(௪) நான்குவருவதால் நான்காம்வாரமாகியபுதவார மென்றுயிறறு. இதற்கு
ச்சரியாய் 'ஏகாதசர்நால்வருச்சரோ' என்றார். எனவேஇதற்கு - பதினொராந
தேதி புதவாரமென்றும் கொள்க.

லக்னத்தில்சென்ற விநாடி (௧௧)- கலை (௪௧) என்பதறகுப்பொருநத
வும் "ஏகாதசர்நால்வருசசரோ" என்றார். அஃதெங்ஙனமெனில் 'ஏகாதசம்"
எனலால (௧௧)பதினொருவிநாடியென்றும்-'ஏகம' ஒன்றுதசம்நாலு ஆக நாற
பத்தொரு (௪௧) கலையென்றும் பொருளபடுவதால கடகத்தில் (௧௧) விநா
டி (௪௧) கலைசென்றதென்பதை வெளிபபடையாய்க் கூறினதாயுமாயிற்று.

இங்கே - 'உச்சர்' என்னும் பதத்திற்கு (உச்சரிப்பில்நிற்பவரொன்று)
ப்ரஸ்தாபத்தில்நிற்பவ ரெனப்பொருள்கொள்க.

வினா.— இந்த தேதி வாரம், வால்மீகரெஙகேசொன்னார் ?

விடை.— "வாகூதா" என்றதால் 'வா' (௪), 'கூ' (௧), 'தா' (௬), ஆக இம்மூன்றின மொத்தம் (௧௧) ஆதலால் பதினொராந்தேதியெனவும்: முதல் 'வா' என்று நாலைக்குறித்ததால்- நாலாவதாகியபுதவாரமெனவும்: இரண்டாவது 'கூ' என்று ஒன்றைக்குறித்ததால்- முதலாவதாகியவிஷ்கம்பயோகமெனவும்: மூனறுவது 'தா' என்று ஆறைக்குறித்ததால்- ஆறுவதாகிய வணிஜவா கரணமெனறும ஆம்.

மூன்றுவது உரை முற்றும்.

இந்த உரையால் இன்னின்ன மந்த்ரங்களின் அதிஷ்டானதேவர்கள் இக்கமலக்கண்ணனுருக் கொண்டாரென்பதும், தினசுத்தியின பெருமையும், இதில மஹாயந்த்ரமுள்ளதும் சொல்வன.

மாஸத்தாலாகிய விசேஷம்யாதெனில— இவராதிமூலப பொருளாதலின ஆதிமாஸமாகிய மேஷமாஸத்திலேஉதயமானார். ஸ்வாமி ஆதிமூலபபொருளெனபதற்குத் திஷ்டாந்தம்.

பாகவதம்.

ஆதிபாமவதாரமாயப் புருடனையறைவார்
கோதிலாதவன்குலவிரண்டே முதலாக
ஏதிலாவவதாரங்க ளெடுத்ததையினினு
மோதுகேளெனசசூத மாமுனியெடுத்துரைப்பான்.

இதனால் நாராயணமூர்த்தி ஆதிமூலப் பொருளென்ப தறிக.

நவமிதிதியினுலாம விசேஷ மயாதெனில - பிரமன லோகஸ்ருஷ்டிகாலததில. வைகருத ஸ்ருஷ்டியில் - ஒனபதாவது ஸ்ருஷ்டியாய நரர்களை-ஸ்ருஷடிததததால் - அநத நரஸ்ருஷ்டிக்கு வித்து சனகாதியர் நால்வராயும் அவாகள - மலரோனது சுததஸாதவீகதியானகாலத்தி லவதரித்தமையால் அவ்வாறுகிய நராவகுரமான திதியின்கண்ணேஜனிததனர். நவப்படைப்பு நரபபடைப் பெனபதற குதாரணம்.

பாகவதம்.

நவபபடைப்பெனநவிலுவர்நரர்களைநலஞ்சேர்
புவித்தலத்தினிறபடைத்திமொனிடர்பொற்பு
முவப்புறுந்திருத்தேவர்கள்பொற்புமிங்கொருவாத்
தவத்தின்மிககுயர்சனகனுதியர்பெறுகுவரால்.

இநதப்பாடலின கருததால் முறகூறியது விளங்கும்.

புநர்பூசத்தாலாய விசேஷம்யாதெனில்— அந்தப் புநர்பூசத்திற்குப் புடைநின்றநாளாகியஆதிரைசிவபெருமானது உருவமென்றேதுபவாதலின்-அம்மூர்த்தியினைப் புடைவைதத கடவுளென்பது தோன்றப்புநா பூசத்தில ஜனித்தனர்.

கடகலக்னததினாலாயவிசேஷம்யாதெனில்:— விராட்புருஷனுடைய ஹ்ருதயஸதானம் கடகமாதலின் - அன்பரது ஹ்ருதயகமலத்தில அவர்நினைத்தவுருக்கொடு வருபவரென்பது தோன்றக்கடகத்தில் ஜனித்தனர். ஹ்ருதய ஸ்தானம் கடகமென்பதற் குதாரணம்.

ஶ்லோக:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

இந்த சுலோகார்த்தம் — காலமென்கிற புருஷனுக்கு மேஷம் உச்சந்தலையெனவும்; வ்ருஷபம்முகமெனவும், மிதுனம் மார்பெனவும்; கடகம் ஹ்ருதயமெனவும், ஸிம்ஹம் வயிறெனவும், கன்னி யிடுப்பெனவும்; துலாம் அடிவயிறெனவும்; வ்ருச்சிகம் ஆண்குறியெனவும்; தனுஸ் துடையெனவும்; மகரம் முழந்தாளெனவும்; கும்பம் கணைக்காலெனவும்; மீனம்பாதமெனவும் சொன்னார்.

இந்தக்கடகலக்னமாகிய ஹ்ருதயத்தின் பெருமையாதெனில் அவ்விடத்திறசேன்றுகின்ற மனம் புத்தி அஹங்காரம் சித்தம் என்னும் நான்கினுக்கும்பாசரேசா நால்வரும், அதிஷ்டானதேவா நால்வரும் ஆக எட்டுபேர் மூர்த்திகரித்து நிற்கும் லக்னமாதலின் - அநுபகவந் ஜனித்தத்திறகிடமாயிறறு.

பாசரேசாக் குதாரணம்.

பாகவதம்.

உரைதருசிறப்புவாய்ந்த மனமுதலாகவோங்கும்
கரணநான்கினுக்குப்பாச நேசாநறகாமதேவன்
அருமணிபுரைவண்ணத்தன னிருத்தனனந்தன்செய்ய
மரைமலர்ச்செங்கண்வாசு தேவனுமரபின்மன்னே.

இப்பாடலிலமனம்- புத்தி- அஹங்காரம் சித்தம் எனனும் நான்கினுக்கும் காமதேவன்- அனிருத்தன- அனந்தன- வாசுதேவன்- ஆகியநாலவரும, ஹ்ருதயஸ்தானமாகிய கடகத்திறகுப பாசரேசரொன்பது விளங்கும.

அதிஷ்டானதேவா நால்வரொனபதறகு.

பாகவதம்.

மனமெழிற்புந்திநறசீா மருவகங்காரனுசித்தம
எனுமிவைகளையிந்து நானுமிலங்கதிட்டானதேவா
பனிதருகதிரோன்வேந்தன் பகர்தருமுருத்திரன்முன்
நினைவுறுசீவனென்றே நிகழ்ந்ததுவாமரபினமனனே.

இப்பாடலிற் சொலலியமனம் முதலியநானகு கரணத்திறகும் அதிஷ்டானதேவா சந்த்ரன், க- ராஜா, உ- ருத்ரா, ந- ஜீவன, ச- முனசொன்னபாசரேசா, ச- ஆக எட்டு (அ) பெயரும ப்ராணுநுக்ரஹத்தோடும் நின்ற முஹூர்த்தமாகிய கடகலக்னத்தில அந்த அநுக்ரஹகாலத்தில ஜனித்தாரொனபதறகேறப அத்தேவரில ராஜாவும் சந்தரனும் நின்றனா.

ஶ்லோகம் ||

திதிரேககுணம்ப்ரோக்தம் வாராஷ்டகுணமுச்யதே|
நக்ஷத்ரம் ஶதகுணம்ப்ரோக்தம் லக்னம்கோடிகுணமுச்யதே ||

இதனதாத்பரியம.

திதிபலம் ஒருபங்கு- வாரபலம் எட்டுபங்கு- நக்ஷத்ரபலம் நூறுபங்கு- லக்னபலம் கோடிபங்கு என்பது.

ஆகையால் - ஸ்வாமி ஜனித்த திதி வார நக்ஷத்ர லக்ன பலங்கள்- தத்தமிற்சிறந்தவையென்பதுதோன்ற "நாலவருச்சா" என்றார்.

இனி காரஹங்களின்பெருமை.

"நாடிலேகாதசாநாலவா" என்றதால்- 'நாடு' என்னும் பூமியை 'இல்' மனைவியாயுடைய (நாராயணமூர்த்தி) என்றும்; 'ஏகாதசா, எனவே - பதி னோருருவாய் நின்ற சிவபெருமானெனவும், 'நாலவா' எனவே சதுர்முகனா கிய பரமஹாவெனவும். 'உபசோ' எனவே இம்மும்மூர்த்திகளும் பூரணமச ராய அவதரித்தாரெனபதாயிற்று. இந்த இடத்தில் வால்மீகரும் "வேதா த்ரிஜோநிஜ ஜகந்நாயே ஸகலலோகந்ஸ்தே" என்றார். இதற்கும்- 'வேதாத்ரிஜோநி' என்றதால்- த்ரிபுராந்தகனெனவும், 'ஜகந்நாயே' என் றதால்- பூமிதேவிக்கு நாதனாகிய விஷ்ணுவென்றும், 'ஸகலலோகந்ஸ்தே, என்றதால ஸகலலோகமுந்தாழும்படி தான் உயர்ந்தஸ்தானத்தி னின் று- ஸருஷ்டிக்கிற பரமஹாவென்றும, பொருள்.

துஷ்டராக்ஷஸாதியர்- நீதியற்றுக்கொடுங்கோல்செலுத்தத்தன்புறதி ருந்தபூதேவியின் துபயம்நீங்க அவதரித்தலின் விஷ்ணுவுக்கு 'நாடில்'என்றார்.

விராட் — மும்மூர்த்தியுருவர் - அர்த்தநாரீசுவரர்- ருத்ரவுருவர் அஷ்ட மூர்த்தியுருவர் - ஸத்யோஜாதர் - வாமதேவர்- அகோரர் - தத்புருஷர் - ஈசா னர், ஏகாதசருத்ரர்- என்னும பதினோரம்சாகளின்குணமூர்த்தியும ஸ்ரீராமரி டத்திருந்தமைதோன்ற ஏகாதசா' என்னும் பதத்தினால் சிவனைக்குறித்தது.

பரமஹாவினுடைய தலையினகண் தேவர் ஜனித்தமையாலும், சுத்த ஸாத்வீகம் ஜனித்தமையாலும, அந்தசுத்தஸாத்விகதெய்வகுணம்- இந்த ஸ்ரீ ராமரிடத்துள்ளமைதோன்ற- நான்குமுகங்களுள்ளவரெனப் பொருள்படுகி ன்ற 'நாலவா' என்னும் பதத்தினால பரம்ஹாவைக்குறித்தது.

இனி யந்திரம்வருமாறு கூறுவன்.

"நீதிசேரோடைமாகளிறனுதயராசிகோணடில" என்றதை- "ஒ டைமாகளிறனுதயராசிகோள" இல- நாடு- நீதிசேர- எனப் பிரித்துக்கொ ள. பிரித்தால ஓடைமாகளிறனாகிய ஸ்ரீராமரது "உதயராசி" என்றதால்- உ- உயிரிலாந்தாவதாகையால (ரு). த- (எ) அதிலிருக்கும் ஆகார உயிர் (க) ஆக (அ). ய- என்பதில- ய்- (கக) அதிலேறியிருக்கும்- அகார உயிர் (க) ஆக (கஉ). உ- விலவந்தது (ரு), த- விலவந்தது (அ), ய- விலவந்தது (கஉ), இம்மூன்றையுஞ் சொல்லிப்பின்பு 'ராசி' என்றதால- இம்மூன்றுதொகையுஞ் சேர்க்க (உரு) ஆகிறது. இததொகையை மூனறினபேரில சராசரிபபடுத்த மூவெட்டிருபததினொன்கெனறுயது. இமமூனறும்- கூட்டுததொகை இருபத் தைந்தாயினும்- சராசரி என்றதால 'ஸேஷம்வைஸித்ரஜேஜ' என்னும்வா க்யப்படி- மீதி ஒன்றையுந்தள்ளப்பட்டது. என்றதால்- (ரு) (அ) (கஉ) (உச) இதனை- 'கோள்' 'இல்' 'நாடு' 'நீதிசேர்' என்றதால்- இவைகள் மூர்த் திகரம்பெற்ற மந்திரங்களென்றும், அதனை இடம்பார்த்துச்சேர்க்கச்சொன் னூரென்றும், ஆயது. இவைகளைஅடைக்க சோதிச்சக்கரத்தில் இடம் யாங்கு ளதென ஆலோசிக்கையில் - சாஸ்த்ரபரிசீலனையில

காலவிதானம்.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

இந்தசுலோகார்த்தம்— வீட்டைபபதினறுபஙகுபண்ணுவதென்றும, நடுவில்- பரம்ஹம நிற்க நாலிடம் எனவும், ஈசாநமுதல - மேடமுதலியராசியாய்ப் பார்க்கவேண்டுமெனவும் சொலலியிருத்தலால- நடுவில்சொலலிய நாலு ப்ரம்ஹஸ்தாநமென்றது இம்மந்திரங்களாகவேயிருக்குமெனறெண்ணுகையில பரம்ஹஸம்பந்தமான அநதகணககுளளமநதிரஙகள- பஞசாக்ஷரம (க), அஷ்டாக்ஷரம் (உ), தவாதசாக்ஷரம (ந), ப்ரம்ஹகாயதரி (ச), இநத நான்குந்தானென்று அதற்குரிய கோளும், இலலும் நாட இருபததுநான்கு அக்ஷரமாகியதை மூன்றின்சராசரியென்று சொனனததினாலேயே - தருபதையென்று காயத்ரியின்பெயராதலினால - காயதரிககுஸாமயமான இமமஹா மநத்ரங்களென்று- மற்றதையு நினைகக இடமாயிறறு.

இவ்விடததில் வால்மீகா "[illegible] லக்ஷண ஸம்யுதம் । வி[illegible]" என்றார். அதனுள- '[illegible]' (உ) '[illegible]' (ரு) '[illegible]' (அ) '[illegible]' (க) '[illegible]' (ந) 'க்ஷ' (0) 'ண' (ரு). இதனால- உ-ரு-அ-க-ந-ரு- இந்த ஆறுதொகையும்- 'ஸம்யுதம்' என்றதாலகூட்ட (உச) ஆகியதனாலும, '[illegible]' என்னும்பெயரின்படி இநத இருபததினானகையும- காயதரியெனக்கொள்ளப்பட்டது. '[illegible]' என்றவிடததில் '[illegible]' (ரு)ம- பஞ்சாக்ஷரமெனவும், 'ஹா' (அ) ம்- அஷ்டாக்ஷரமெனவும், ' [illegible]' எனறதால- 'ஹா' (ச) இதை 'ஹம்' என்றதால் - நடததெனறுயது. 'ஹா' எனற எட்டின பேரில்- 'ஹா' என்ற நாலைநடதத-எட்டுமநாலும பன்னிரண்டென ஆயிறறு. இந்தப்பன்னிரண்டும்- த்வாதசாக்ஷரமெனவும்,இதுகளை '[illegible] லக்ஷண ஸம்யுதம்' என்றதால்-[illegible]- இதில 'ஸமயுதம்' என்றமையால சேரென்றுயிற்று - எனவே பஞசாக்ஷர, அஷடாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரிகளைச்சேர்க்க என்றா. இவா 'ஸம்யுதம' எனறவிடதது- கம்பர்சேரென்றார். 'திவ்யலக்ஷணம்' என்றவிடத்து- 'கோளில' எனறா. இந்நான்குவகை அக்ஷரத்திறகும் - அதிஷ்டானதேவர் இபபச்சைவண்ண ரொன்பதுதோன்ற- 'களிறனுனுதயராசி' என்றார்.

விஞ.— முதல் - பஞ்சாக்ஷரத்திற்குமாத்திரம் உயிரெழுத்தாறசொலலி- மற்ற- அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷரத்திறகு- உயிாமெய்யெழுததாற்சொல்லியதென்ன.

விடை.— பஞ்சாக்ஷரத்தில் ப்ரணவம்சேர்ந்ததால்- உயிரொழுத்தாற்சொன்னார். அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷரங்களில் - ப்ரணவம் சேர்நதிருப்பதால்- அகரஉயிரேறிய இரண்டெழுத்தால் சொன்னார். அகரம் எழுத்திற்கெல்லாம் ஆதிபோல்- மந்த்ரங்களுக்கெலலாம் ஆதி-

பரணவமாதலின் - பரணவத்தோடுங் கூடிய மந்த்ரங்களென்னுங் குறிப்புக்கேற்ப- அகர உயிர்சேர்ந்தமெய்யெழுத்தாறு சொன்னார்.

வினா.— நடுவில் அஷ்டாக்ஷரத்தையும், த்வாதசாக்ஷரத்தையுஞ்சொல்லி முதலில் பஞ்சாக்ஷரத்தையும், கடையில் காயத்திரியையுஞ்சொல்லியதென்னை.

விடை.— நடுநின்ற அஷ்டாக்ஷரமூர்த்தியும், த்வாதசாக்ஷரமூர்த்தியும், ஒருருவாகியவிஷ்ணுவாகியும், வலதுபுறம் சிவன், இடதுபுறம் பிரமனாகியும், நின்று விளங்கப்பட்ட - பரமபுருஷனே ராகவ உருக்கொண்டதால் அவ்வாறுசொன்னார். மேலும் - ராமாவதாரத்தில்- பாதி விஷ்ணுதெய்வத்வமாதலாற்றான்- ராமரை விஷ்ணுதைவத்வமென்பது- இவ்விடத்தில் வால்மீகர் "விஷ்ணோரர்த்தம் மஹாபாகம்" என்று- விஷ்ணு அம்சம்பாதியென்றும், கால் அம்சம் சிவாம்சமென்றும், கால்ம்சம் பரமஹம்சமென்றும், பொருள்படச்சொல்லியிருக்கின்றார். இம்மஹாமந்தரங்கள- யந்த்ரத்திலெவ்வாறடைப்பதெனில்- ரிஷபம் சிவபெருமானை ப்ரளயகாலத்தில் தர்மதேவதவமான உருவோடுமன்னுதாங்கியவாஹனமாதலாலும், மிதுனம் தம்பதிகளிருவராய இணைபிரியாமல் சிவபெருமானது அர்த்தநாரீசுவரஸ்வரூப உருவோடும் நின்றதாலும், கடகம் சங்கரன் வளையலவிற்ற திருவிளையாடலினடித்ததாலும், மேலும் அந்தராசிக்கு ஆடியென நடேசர் திருநாமத்தையடைந்ததாலும், இம்மூன்றுராசியும்- பசுபதியினது அம்சமொத்தலால் "இலலும்." மிதுனத்திலிருக்கும் கேது- ருத்ரரூபம்.— அதாவது

ஶ்லோகம்॥

பலாஶபுஷ்பஸங்காஶம் தாரகாக்ரஹமஸ்தகம்।
ரௌத்ரம் ரௌத்ராத்மகம் கோரம் தம் கேதும் ப்ரணமாம்யஹம்॥

இந்த சுலோகத்தின்கருத்து.— கேதுவானவர்- புரசம்பூப்புகை நிறமென்றும், தாரா க்ரஹங்களுக்கு சிரஸென்றும், கோபமுஹூர்த்தமென்றும், ருத்ரகுணத்தோடேசேர்ந்தவனென்றுஞ்சொல்வதால- அவ்வாறுயகுணங்களை அடைந்தகேதுவும், கடகத்திலிருக்கும் - குரு தேவகுருவாய தக்ஷிணாமூர்த்தி உருக்கொண்டாரென்று புராணங்களில் பரசித்தமாதலாலும், சந்திரன் பினாகபாணியின்து மகுடத்திலதரிக்கும் நண்பராதலாலும், இந்தமூன்று க்ரஹங்களும் கங்காதரரதுபாரிஷதாளாதலின- "கோளும்." என்கிறவிதிப்படி- கோளும்பார்த்து சென்றவிதிப்படிசேர்க்க- பஞ்சாக்ஷரம் இவ்வறுவகையாரருகுறும அறையில் நாட்டலாயிற்று.

சிங்கம்- தூணிலிருந்துஜனித்த திருமாலினது நரசிங்க உருவமாதலாலும், கன்னி- தேவர்க்கு அமுதீய அவதரித்த லக்ஷ்மீகாந்தனது மோஹினிஉருவமாய் கையில் கிளிதபயிருடன் தோணியிலிருந்து பதிக்கனைகருவரு

ம் புருஷோத்தமனாதலினாலும், துலாம்- ஒருபுருஷாகிருதியாய் கையில தராசு வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களசெய்த புண்யபாபத்திறகுததக்கபடி படியளக குங்கடவுள் புருஷோத்தமனாதலின்- இம்மூன்றும் நாராயணனமச மொததிருத்த லால்- "இலதும்". துலாத்திலிறகும் சனிபகவான் ஸூர்யபுத்ரனாய் அவதரித்த நாராயணனும்சமாதலின அந்தசனிவாரததிலே வேஙகடாசலபபெருமானாக குள்ள வரத ஆராதநங்களதனிகைக ளெலலாமசெயய- விஷ்ணு அம்சமாயிருறதால- "கோள". நாடெனறவிதிபபடி கோளும்பாாதது "நீதிசேர" எனற படிசேர்கக- அஷ்டாக்ஷரம- இநநான்கிலொருருகுறும- அறையில நாட்டலாயிற்று.

வ்ருச்சிகம்- தேளுருவெனலால- விஷநாதுவென்றுயிறறு. அதனால அனநதன்முதலாய் தனதுமடியில தாமோதரனெததாயகபபட்ட நாகரினமாயின. தனுஸு- ஒருபுருஷன கையிலவிறபிடிததுககொணடு- இடுபபிறகுககீழ குதிரைபோனறிருத்தலில்- கலகியாவதாரமுருஷோத்தம்போலுமநின்றது ஆதலினாலும்— மகரம- முதலையுருவமாய முகமாதரம் மருகம்போன றிருதத லால்-மத்ஸ்யாவதாரமுருஷோத்தமாயமைநது- இமமூன்றும் வாஸுதேவாம்சத்திற்கு "இல்" ஒத்தலாலும், தனுஸினிறகும். "ராகு" பூமிதேவிசாயாரூபம்- இதற்கு

கூர்மபுராணம்.

மருவுபூமியின்சாயையாமிராகுமண்டலமற்
றிரவிமண்டலநதிங்கண்மண்டலமெனுமிரண்டின்
உரைசெயகின்றதோராளவதாயவற்றின்கீழலவும்
கரியதாகுமற்றதனிறமென்பர்கற்றுணர்ந்தோர்.

இப்பாடலினகருத்துபபடி- ராஹுவானவா பத்மநாபனபதநியாகிய பூமிதேவி சாயாரூபமாதலாலும, மகரததிலிருககும் 'குஜன்' பூமிபுத்ரன் இதறகு

ஶ்லோகஃ.

யாணீமஹ்யஸஂஸ்தம் விஷ்ணுஃதாத்திஸ்ஸ்ஹ்|
ஸூர்யஸ்துரக்ஷஸ்ஸம் ஸமஸ்ஃஸ்ஸ்ய ணேஶஂஹ்.

இநதசலோகத்தினகருத்து— பூமிதேவிகர்பபததில ஜனிததவனெனபது- அக்காரணத்தால்-அச்சுதரதுபுதராதலாலும, 'கோளும்'. நாடெனறபடி நோக்கி அவவிரண்டுகோளும் - வாஸுதேவாம்சபரிஷத உருவாதலின்- நீதிசேரென்றவிதிபபடி இவவைவகையோரருகுறும்- அறையில த்வாதசாக்ஷரம் நாட்டலாயிற்று.

"கும்பம்" ஒருபுருஷன் கையில் கும்பம்வைத்துக்கொண்டுநிறகின்று னெனலால்- மலரோனுருவாய கையில்கமண்டலமெனனும் கடத்தைவைத்திருத்தலாலும், மீனம் வாலுக்கலையுமாய கவ்விநிற்கின்றதால்- அம்மீன் குஞ்சுபொறிப்பதில் அளவின்றிப்பெருகும் ஸ்ருஷ்டிவிருத்தியால் ப்ரம்ஹாம்சமாயிற்று. 'மேஷம்' யாகவஸ்துவானதாலும -பிரமருக்கு அஜ என்கிறபெயரால்

நான்காவது :

ஸாம்யமா யொத்திருந்தலாலும், 'இலனும்'. மீனத்தினின்றும் சுப்ரமண்யர்
ப்ரமஹதேவர் பேரனுகி அஸ-ரகுருவாய நிறபதாலும், ம்ருதஸஞ்சீவிமந்த்ர
பயிற்சியாலும், மேஷத்திலிருக்கும புதன வித்வானுதலாலும, ஜோதிஷதெ
ய்வமாதலாலும், அதிலிருக்கும ஸூர்யன ஸருஷ்டியால ஸாக்ஷாத்காரமாகி
ய ப்ரம்ஹதேவ உருவனே ஆதலாலும, இம்மூனறுகரஹங்களும ப்ரம்ஹபாரி
ஷதானுருவத்தோடு- பரமஹாம்சம்பெறறுநின்றதால 'கோனும'. நாடென்ற
படிபாாதது - இவவறு வகையோரும் பரமஹாமசமாய நின்றதால் அவரரு
குறும் அறையில 'நீதிசோ' என்றவிதிப்படி - பரம்ஹகாயத்ரி நாட்டலாயி
றறு. இவவாறு- மநத்ரம்அடைக்கவிதிசொல்லியதால்- மநதரம்அடைப்பதெ
லலாம்- யநத்ரமெனல - மநதரசாஸத்ரவிதியாதலின- யநத்ரமென்றுயிறறு.
"மாசளிறனுனுதயராசி" என்றதால்- பெருமைபொருநதிய ஸ்ரீராமரது உதய
ராசி - பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர தவாதசாக்ஷர காயத்ரி என்பனவாயமைத
லின்- இநத யநதாததிறகு - ஸ்ரீராமஜாதகயநத்ரமெனவும் நாலுகோநத்ரங்க
ளிலும பரமோச்ச கரஹங்கள்நாலவாநினறு சுழற்காறறுமழைகூட்டநிற்ப
துபோல்- பூரணறுகரஹமுஹூர்த்தமாயநிறறலின்- மஹாயந்த்ர மென்றும்,
இவவாறுய- இரண்டுகாரணங்களாலும், ஸ்ரீராமஜாதக மஹாயந்த்ர மெனப்
பெயரமைநதது. இநதயநதரம்- ஜோதிசசாஸ்த்திறகு சுபாவததினே உரியதா
யினும- ஸ்ரீராமர் அவதரிததைதமுனனிட்டு- ராமாயணததிலசொலலியதால-
இநநூறகு- ஸ்ரீராமஜாதகமென்று பெயரமைநதது. இம்மஹாயநத்ரத்தில-
ஐநதாமுறையிறசொல்லியவிதிபபடி சாநதிபுரிவதறகு - க்ரஹசாநதியெனப்
பெயராம். இதிலடைநத பஞ்சாக்ஷரமானது இவவுலகத்திலுள்ள சைவமதத
தையெலலாம்விளங்கசசெய்து- சிலரை ஆசாரயராகவும், சிலரை சிஷ்யராக
வும் புநிதமசெய்கின்றது. அஷ்டாக்ஷர த்வாதசாக்ஷரங்கள்-ஜகததிலுள்
ள வைஷ்ணவமதத்திறகுதாரமாய்விளங்கி- சிலரை சிஷ்யாளாகவும், சிலரை
ஆசாரயராககியும், பாகவதாளிஷ்டபூர்ததிபண்ணிநிற்கினறன. ப்ரம்ஹகாய
த்ரி இதறகெலாநதாயபோன்று- வேதமாதாவெனப்பெயர்பெறறு- பராம்ஹ
ணரென வேதியர்க்கு- ப்ராம்ஹணீகத்தையீநது- பூர்ததிகரிததுநின்றது.

விஞ.— உலகத்தில் (கஉ) ராசியரயவருக்கும்-ஜோதிர்யந்தரத்தை (கரு) அறையாயஎழுதி அதில உதயராசியெனனும் பதத்தை - நாநாவித மாயபபிரிதது - நான்கு மஹாயநதரஙகளெனவும, அதுகள்நிற்க இடமென்றும், இவ்வண்ணநதாதபூர்யப்பட்ட கமபாசொன்னனொன் றுசொலவது நகைபபிறகிடமாகிறது. எது உலகததில வழங்கிவ ருகின்றதோ அதற்குச்சற்றேறக்குறையச் சொலலியிருக்கும் அனு ஷ்டாநததை ஒபபுவது ஸஹஜம்-லோகாசாரவிருத்தமானசாஸ்த்ர மும், மூன் பழையவழக்கமில்லாததையும், இப்பாடலில்- நீர் ஆத் தஞ்சொன்னலெபபடியொபபலாம்.

விடை.— நீவினவினதுசரியனறு- நான்- லோகாசாரவிருத்தமாயும், மூந நூலி லில்லாததையுஞ் சொலலவேணுமென்கிற அகத்தியமென்ன- அதிலகொள்ளாத ஆததததை நான்பொருத்திச சொல்லியமேல்-

நீதாக்ஷிணயவசாத ஒப்பினுலும உலகத்தோரொபபுவரோ- உலகத தோரொப்பினும- எனமநதிறகு தருப்தியிலலாததை உனக்குச்சொ லலமனமவருமோ- நீ ஸநதேஹப்படுவதாவது இரணடுவிதம-லோ காசரணை யில்லையெனபதும, முனனூலிலலாததைச்சொல்லுகிறே னென்பதும்.

உலகத்திலனேக ஆசரணையானது- அதனமூலமினனதென்று அறிநது கொள்ளாமலே நடததிவருகிறாரகள. அதில சிலவருமாறு. இநத ஸ்ரீராமநவ மி உத்ஸவமானது (கக) தினஞ்செய்வதென்றும், இநத ராமாயணததைமா த்திரம்- ம்லேச்சாமுதலிய ஸாவமதஸத்ருமை, ஜயினுள, பௌததாள, காணுப த்யாள், சைவாள முதலியோரும, தவைத, அதவைத, விசிஷடாதவைதாளு ம், வாசித்தும்பூசிததுமவருகிறாரகள. மற்ற வைஷணவஸமபநதமான நரஸி ம்ஹும், கிருஷ்ணன், வராஹம், கூாமம் முதலிய தெய்வஙகளுககு ஸமபநத மான ஆலயபுராணஙகளை இதுபோல பொதுவாய பாராயணபூசைகளசெய யாமலுமாய்வழங்கிவருகிறது எதினுலெனில- பரஸவமுதல ஸூதகாநதம் ப திஞெருதினமாய்வருத்து- அதிலிராமஜாதகமஹாயநத்ரபூஜாநியமஞ்செயய வேண்டுமென- அதன்விரிவை ஐநதாம உரையில வெளியிடகின்றதாலவ்விட த்தி லறிந்துகொள், உலகாசரணையில அப்பதினெருதினமும் - காநத்துடன் அனுஷ்டிக்கிருர்கள். ஸகலஸமயததாரும ப்ராாததிபபது - சோதிடம யாரு க்கும்பொதுவாதலினு லச்சோதிடதெயவமான பரஞ்சோதிரூபமே ஸகலமத த்திற்கும் ஆதிஆதலின் - அஜ்ஜோதிஸவரூபாநுக்ரஹமுஹூர்த்தமான - ஐநது க்ரஹங்களும் பரமோசசராய்நிற்க அவதரித்தமையால்- தாசரதியானவர்- அ வ்வவர்மதத்தெயவமாகவே ப்ரார்த்திக்கவிளங்குகிருர். முன்னமே பதினுறு அறையாய்போடுவதற்கு விதிசொல்லியிருக்கின்றேன். மேலும் இபபதி[illegible] அறையும்அததற்குரியபலமானமநதிரத்தோடும், பரமோச்ச க்ரஹங்க[illegible] டும் பூரணபலன்பெற்றுநின்றதாறருன்- ராமர் சோடசகலையும்பொருநதியபூ ர்ணுவதாரமென்றுலகத்தில்வழங்குவது. மேலும் சிற்பசாஸ்திரத்திலும்- மய னூலிலும் ஒருவீட்டை (கசு) பங்குபண்ணி- நடுவில்பிரமம்நிற்க நாலுஅறை விடவேண்டுமென்று முற்றம்விடும்படி விதியேற்பட்டிருக்கின்றது. காலடுவே லையில்- கல்யாவதாரமூர்த்தி உருவமான தனுர்ராசியில ஸூாயநாராயண மூர்த்தி உதயமாவதாலக் காலையிற்செய்யுங் காலவநதனமெலாம் - நாராயண ப்ரீதியாம். எக்காலும் உதயகாலத்தில தனுர்ராசியே உதிக்குமென்பதற்கு- உதாரணம்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]।
[illegible]॥

இந்தசுலோகத்தின்கருத்து— திநமும் உதயாதி (உ0) நாழிகைவீத மாய்- ஸூர்யன் தனுர்ராசியிலிருநது - அபரதக்ஷிணமாய் சுறறுவொன்றும், நவாம்சம்-க்ரமமாய்சுற்றுவொன்றுஞ்சொன்னூர்.

ஸாயங்காலம்- அஸ்தமன லக்ஷணமிதுவாதலின்- அது ஆத்தாரீச்
வரூபமான சிவரூபமாதலின்- அவ்வேளையிற்செய்யும் ஸாயாநுஷ்டானமயா
வும சிவப்ரீத்யர்த்தமெனவும், அக்காலத்தில மற்றொருதேவனை பூஜிப்பதாவ
து- ஸேவிப்பதாவது செய்யகூடாதென்றும்விதி- அதற்குச்சரியாய் சிவன்
கோவிலில் 'ப்ரதோஷகால பூசையேபுரிநதும் - அஸ்தமாநததின் ஒரு முஹூ
ர்த்தத்தின்பின்பு - விஷ்ணுகோவிலமுதலிய ஆலயங்களிலும வழங்கிவருகி
றது. ஆதலின் எநதமதஸதரும எநதஆச்ரமிகளுஞ்செயயும் காலவநதனையெ
லாம்- நாராயணாரதெனறும்,ஸாயவநதநமெலாம் சநத்ரமௌலியதென்றும்
இநத இரண்டுதேவனையும்திநமும பிராத்திககாதவர் பரஷ்டராய்போவரெ
னறும், சோதிடசாஸதிரவிதி. இவவிதியை ஊஹிககபபட்டவர் பேதகஉபா
ஸ்தியை அடையார். "உதயராசிகோணுடில" 'நீதிசேர்' என்றதறகுபொருள
உதயராசி எனறும், பஞசாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, தவாதசாக்ஷர, காயத்ரிககு
'நாடில' எனலால ஜகததிலவழஙகும 'நீதிசோ' என்றார்- வழக்கத்தைச்சே
ரானவே - ஒருவன விசேஷசுபதிநததிலசெய்யும் - நாநதி சராத்தத்திலும்,
ச்ராததத்திலும், ஷணணவதியிலும, மூநதி விச்வதேவனைவரிதது- பின்புவ
ஸுரூபமாகிய பிதிரையும், அதறகுபின் ருதரஉருவாய பிதாமஹனையும், பி
ன்பு ஆதித்யஉருவாய பிரபிதாமஹனையும், வாயுமூலைதொடஙகி அபரதக்ஷண
மாய்வரிபபதென - அபரகர்மததிலும, பூர்வகாமததிலும், அநதபிதிர் தேவ
தைகளுககுச்ராததம்புரிவதெனனே- இதனதுஆதாரததை விசாரிப்பையாகில்
அதுமுழுமையு மிநதமஹாயநதராநுஷ்டாநமேயாம். அதில சிலபாகம் இநத
விச்வேதேவா மாஹாதமயததை- காடகமென்னும்- வேதத்தில் விளம்பமாய்
சொலலியிருக்கிறார்-ஆகிலும் அதனதுஅர்த்தம இதன்பெருமை என்றமட்டில்
தெரிகிறது. விசவேதேவாயாரெனில - விசவமெனபது ஜகமென்று அர்ததம்.
அவ்விசவத்திற்கு தேவரெனலால ஜகதேவரானவே - "ஸர்வம் விஷ்ணுமயம்
ஜகத" என்றவிதிபபடி பூதேவிசஹிதராய் நாராயணரெனச்சொல்லும் வா
ஸுதேவரெனல் ஒருவிதம்; விச்வமாகிய ஜகததையெல்லாம்தன்வயிற்றிலவை
த்துககொண்டு - தான்ஜகன்மாதாவாய் ஈருயிரேபோனின்றநாபியில் உலகை
எலாம்பூப்பதொருவிதம்; அப்படிபபட்ட ஜகஸ்வரூபியாகிய விச்வேதேவரா
கிற' வாஸுதேவமூர்ததி - இநதஜோதிரயநத்ரத்தின் வாயுமூலையின் அவரது
ஆவரணஙகளோடு நின்றதால்-அவ்வாஸு தேவராகிய விச்வேதேவனை கிழக
குமுகமாய் வாயவ்யமூலையிலவைத்து - மாதருதெய்வமென்னும், ச்ருதிப்படி
ஜகன்மாதாவாகிய விச்வேதேவனை முன்வரிக்கிறார்கள்.

அவரதுபெருமையில் சில

பாகவதம்.

பாதம்பார்தலைபனி யிருவிசும்புகண்பரிதி
வேதம்பாட்டுவெண் மதிமனந்திசைசெவியாக
ஓதுபேருலகனைத்து மோருருவமாம்புருடன்
ஆதியாமவதாரமென்றறைகுவரறிந்தோர்.

உலகம்யாவுநலலவயவமாதலின் உரைக்கும்
அலகின்மாமறையந்தண ராகுதிபசுநெய்
யிலகியேயெழுமகத்தழலி னிதவிநுகாவோர்
பொலியும்யூபமிம் முதலவப்புருடனேயாமால.

இந்த விசவேதெவ கிம்சகணம்-இரண்டுகோடி ஈருயிராதலின் இணைபிரியாதவரொன்றும், இவரைமுதல வரிக்காவிடில்- மாத்ருஅஷ்கன்போல் ப்ரஷ்டனாகிறான். அவன்கர்மமும் பூர்த்தியாவதில்லை - அதுஎவ்வாறெனில் ஒருவனுக்கு மாதாவால குலமேறபடவேண்டும்-குலம் ஏறபட்டபின்பு தான் குலத்திற்குத்தக்க ஆசாரமாதலின்- குலததைவிளககுவது மாதாவாதலின்- மாத்ருபூஜை முதலில் செய்யவேண்டு மென்றுயிறறு.— அதேரீதியாய்தன்னைக்கர்ப்பத்தில் வைத்திருநத மாத்ரு உருவாய இரட்டையாய விசுவேதேவரை முன்வரிக்கிறார்கள்.

பித்ரு உருவ தேவரென்பவா - யாரெனில் விஷ்ணுரூபமான- வஸூகணம்- அ- கோடி; இநதகணத்தில கோடிக்கு ஒருவர் எஜமானாகள் ஆக- எட்டுகோடிக்கு எண்மர் எஜமானாகள்- இவர்ஸ்ரீமநநாராயணரது அஷ்டாக்ஷர உருவமாயமைநதவர்-அநதஅஷ்டாக்ஷரஈசன நாராயணர் விராட்புருஷராய முதலிலுருவங்களுள் எல்லாம் ஆதியாய்த் தோற்றியதால் அவரிலே யிருநது மற்றையஉருவெல்லாம்- உத்பத்தியாகவேண்டியிருநததால- அநத அக்ஷரதெய்வத்தை, பிதாவென்று ஸாவலோக பிதாவாதலால:— இரண்டாவது பித்ருவர்ணமாய் வரிக்கிறார்கள.— இவரதுஸ்வரூபத்திறகு-

பாகவதம.

இலகுமேழ்வகை யினில்வருசராசரத்தோடு
முலகெலாந்தனியுதிப்பது மொழிநதடங்குவது
மலகிலாதவன்பால தி லையவயவமாங்
கலையலாதுவேறுல கெனககாட்டலுமிலையால.

எங்குமாய்நிறைதெய்வமோடெப்பொருளகத்துந்
தங்குமிச்சைஎன்றுரை தருசத்திகளுடனே
யங்கொழுஞ்சுடரவிர்தரு பொன்மயமாகிப்
பொங்குமண்டத்தில் விராட்டெனப்பொலிந்தனன்புருடன்.

ஆங்குதத்துவமெமக்குநீயளித்திகண்ணென்ன
நீங்கிநின்றனவழுத்தலு நிலவுபேரொளியா
யோங்குமுன்னவனவற்றினை பொருந்தியொன்றுக
வீங்குநீரினிற்பிறந்தது விளங்குபேரண்டம்.

இதனால் உலகவித்து நாராயண உருவென் பதறி- இநத அஷ்டாக்ஷர தேவருக்குஎலாம் மேல்பாகமாயும்; சிங்கமுகசன்னியும்- நிருதிதிக்கினு மிருப்பதால்- அத்திக்கின்அநத அஷ்டாக்ஷர உருவராய நாராயண உருவமாய- பிதாவைவரிக்கிறார்கள்.

பிதாமஹரூபமாயவரிக்குந்தேவர்யாரெனில். பிதாமஹரைருத்ரரூபமாய் வரிப்பதில் - ருத்ரரூபம் பதினொருகோடி- அந்தகோடிக்கொருவர் எஜமானர் கள்- இவர்க்கெலா மாதாரதெய்வம் தக்ஷிணாமூர்த்தி -இவர்க்கெலாம்- பஞ்சா க்ஷரமே மூலமந்த்ரமாய் விளங்கும்-அம்மஹாமந்த்ரத்திற்குப் பின்அம்சத்து க்குத்தக்க படிகாயத்ரிகளுமுண்டு, அப்படிப்பட்ட தக்ஷிணாமூர்த்திஉருவாகிய குருவிற்கு- கட்சம உச்சஸ்தானமாதலால்-அது அபஸவ்யமாய்வரிப்பதில்-அஷ் டாக்ஷரத்திற்குப்பின- பஞ்சாக்ஷரதெய்வமாதலின்-அவர்பிதாமகராய் வரிக்க ப்பட்டார் -அவர்நோ தெற்கினு மாக்நேயத்திலும்கிறபதால்-அவரையும்- உத்த ராபிமுகமாய ஆக்கினேய அருகிலவைத்து வரிக்கிருர்கள். அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸாவலோககுருவாதலாற்ருன-அவர்வாணத்திற்கு குருவாணமெனலாயிற்று.

இனிபிதாமஹா ஆதித்யஉருவமென்றற்குவிவரம். ஆதித்ய உருவம்ப னிரொண்டுகோடி- கோடிக்கொருவராகப் பன்னிருவர் எஜமானர்கள்; அப்ப ன்னிருவர் யாரெனில்.— தாதா (க) அர்யமா (உ) மித்ரன (ங) வருணன்(ச) சக்ரன (ரு) விசவான (சா) பாஸகரன (எ) பகன் (அ) த்வஷ்டா (கூ) விஷ் ணு (க0) ககன (கக) பூஷா (கஉ) இவ்வாதித்யருலகத்தில் ப்ரத்யக்ஷதெய் வமாதலாலும அவராலேயே ஸகலகோட்களுக்கும நாட்களுக்கும் ஒளியீந் தும். உலகத்தில ஸருஷ்டி முதலியமுத்தொழிலும நடாத்தி ரக்ஷிப்பதாலும் உலகத்தில முக்யதெய்வமாய வஸிஷ்டபிரமகாயத்ரிக்கு அதிஷ்டானதெய்வ மாதலினாலும், அவர்க்குரியகாயத்ரி யைபராமஹணிகம் விளங்கும்பொட்டு ப்ராம்ஹணபரமபரையிலேயே அநுஷ்டித்து வருவதால்-அச்சூர்யன் உலகில் எவ்வாறுப்ரத்யக்ஷதெய்வமோ அப்படியே - அந்த பீஜாக்ஷர உபாஸகராகிய ப்ராமஹணர்களையும, பூஸுரரெனச்சொலவது - அத்தெய்வத்திற்கு மிக்க தெய்வமிலாத ஸ்வயஞ்சோதியாதலாலும், அந்தமார்க்கமே ப்ரம்ஹசர்ய, க்ர ஹஸ்த, வானப்ரஸ்த, ஸன்யாஸியளுக்கும்- அதிவர்ணாச்ரமிகளுக்கும், நிர்வி கல்ப சமாதிநிஷ்டர்களுக்கும, முமுக்ஷுத்வமார்க்கம் அதைவிட; வேறிலாமை யினாலும், அவருருவமாய ப்ரபிதாமஹவாணம் வரிக்கிருர்கள் - அந்தவாணத் துக்கு அப்பால வர்ணமில்லாமல் போய்விட்டது இக்காயத்ரி அக்ஷரமும், அத ற்கு அதிஷ்டானமாகிய சூரியனுகியபிரமாவும், த்வாதசாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர, வாஸுதேவநாராயண சிவஉருவாதலின - அத்தெய்வமெலாமிவ ரொன்பதுதோன்ற- அவருடன இவரையும்- வடக்குமுகமாகவே வைத்து வரி க்கின்ருர்கள - இதற்குச்சரியாய முப்பாட்டன், பாட்டன், தகப்பன், கர்ப்பத் திலிருந்ததான நாலவரும் ப்ரபிதா மஹரிலிருந்து - உத்பவராதலால்- அந்த உத்பத்திக்ரமமாகவே- படிப்படியாய் -உயர்ந்தமைகாண்க. சூரியனசர்வதே வாத்மகஸ்வரூபமாகையால் - அவர்க்குபூர்ணபலமாகிய பரமோச்ச ஸ்தான மேஷம் - அம்மேஷத்தின்காலம்- தேவர்- தினத்தின் விதிப்படி - உத்தராய ணமாகிய தேவாபகலில (கரு) நாழிகைக்குமேல் - உ0- நாழிகைக்கு- குதப காலமென்றும், மாத்தியாங்கிககாலமென்றும்; ஆனதால-அந்தகுதபகாலத்தில் சகலசிராத்தமுதலிய பிதுர்மேதமும், ஸூர்யனுக்கு பூர்ணப்ரீதியாகும் பொ ருட்டு செய்வதென விதி ஏற்பட்டது.—

சூரியன் ஸகல தேவதாஉருவமென்பதற்கு-
பாகவதம்.

வையகம்படைத்திடுமலரினண்ணலும்
பொய்யறுமாயனுமபுகலுமீசனு
மையசெங்கதிர்களொராயிரந்திகழ்
வெய்யவனுமெனவிளமபுநூலகளே.

அக்காலத்தில ஸூர்யவநதநததில- முகயமானமாத்தியாஹநீசம். செய்யாமல எநதகாமஞ்செய்யினும அநதகாமம நஷடமெனறு- மூநதசூரயனே உபாசிககாதகுற்றததால தளளபபடுகிறதுபோல - தேவர்தினமாகிய வருஷத்துக் கொருதினம - பிதிாயக்ஞும்முகயமாயசெயயவேண்டுமெனவும, அநத பிதாயக்ஞுமான இநத மஹாயநதரதிலுளள - வாஸுதேவ, நாராயண, சிவ, ஸூர்ய உருவமான - தவாதசாக்ஷர அஷடாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர காயதரீதேவதைகளே- விசவேதேவரிரண்டுகோடி- வஸுகணம் எட்டு கோடி ருதரகணம் பதினொருகோடி ஆதித்யகணம்பனிரெணடு கோடி ஆக முபபத்திமுக்கோடி- தேவருருவமாய் - விச்வேதேவபித்ருபிதாமஹ பரபிதாமஹாளெனறு வரிதயாநத்ரதேவதைகளேபூசிபபது- ஜகததில வழங்கிவருவதால- இவைகள் எநதர ஆராதனமே எனறு நாடில் நீதிசேரென்றவிடததில - ஜகததில வழங்கு நீதி எனச்சோக்கலாயின. இவவாறு - மாதா பிதா - குரு - தெய்வம் - என்னும், விச்வேதேவபித்ரு பிதாமஹ பரபிதாமஹபூஜையாகியமுமமூர்ததிபூஜை வருஷத்துக்கு ஒருதடவை ச்ராததமாயாவது பூசிககாதவன - பரஷடனுயவிடுவதுநிச்சயம்,இநத ச்ராத்தமெனகிறமஹாயநதரபூஜை இநதயநதரபூஜை என்றறியாமலேவழங்கிவரப்படுகினறது.

"களிறனுனுதயராசிகோள" நாடில "நீதிசோ" என்றற்கு - மறறொ உலகவிதம ஒருவன்செயயும சராத்ததில- முதல பிராமஹணாைவரிததல- அக்கியிலாஹுதி செய்தல, விகரமபோடுதல, பிணடமபோடுதல, தாபபணம் செய்தல, இவைபஞ்ச மஹாயகஞமெனவழஙகிவருகினறன. யோசிககையில அநதமஹாயநதாாநுஷடானமாகவேயிருககினறது, எவவாறெனில - பராமஹணன்முகத்திலும்விகரம்வைபபதும் வாஸுதேவபரீதயாததமாம. வாஸுதேவாஸம்ஸாரியாதலால அநதச்ராததவாணததுககுரிய பராமணா - எலலாரும் பத்திஉடையவராகவே யிருககவேணடும், அக்கியில்ஹோமம்செய்வது, ஸூர்யபரீதியாதலால்- ஸூாயஉபசரிப்புசகாகவே அகநியிலுபசரிககிறாகள. ஸூர்யனிடத்திலிருக்கும் பவமாநனென்கிற அக்கி உலகததிலுள்ள சுசிஎன்னும்- அக்கிக்கு சஹோதரனுகையால் - அநதஸூர்யாக்கிகுப ரீதியாம்நிமிததம் இநதபூமியிலுள்ள சுசிஅக்னியிலஹோமம் செய்வதெனறும, ஆயிறறு.

பிண்டம். வைத்துஅதிலாவாஹிப்பதுருதரபரீதியாம். எவ்வாறெனில் ருத்ரருக்கு ருதரபலிஎன்றுபிணடத்தினே தருபதியாதலால் - அவர்க்குபிணடம்போடுவது த்ருபதியாகும். ஜலததில் தர்பபணஞ்செயகிறது. ஜலததில் சயனிக்கும் நாராயண பரீதியாதலின் - ஜலதாபபணம் நாராயண ரதென்றுயிற்று. ச்ராத்தவர்ணங்களெல்லாம் அபஸவயமாயும், செயகையெல்லாம்

ஸ்வயமாயும்செய்வதை இந்தமஹாயந்த்ரத்தில்உலகம்கண்டேனென்பதறிக.— 'நாடில்' 'நீதிசேர்' என்றதால்- மற்ரொருவகைச்சொல்வன ஒருபாஹ்மணன் முதலில் ப்ருமசாயத்தைப்பூண்டு- இரண்டாவதில்லறந்தாங்கி மூன்றாவது வானபரஸ்தமதரித்து - நானகாவது சந்யாஸமாகிறான். இந்தஆசாமம் (௪)ம் அதிலுள்ள - தவமெல்லாமிந்தமஹாயந்தராநுஸாரமாகவே ஆகிறது. இதுஇந்தயந்தர ஆராதனமெனஅனேகாகளுக்குத்தெரியாமலேஅநுஷ்டித்து வருகிறாகள்.— அது எவ்வாறெனில்- முதலில் காபாஷ்டமத்தில - பரஹ்மசாயம்பூணகிறாகள். அந்தபரமஹசாயவரதலமாவாத்தனத்தில- அஷ்டவ்ரதமென அநுஷ்டித்துவருகிறாகள - அந்த ஆசரணையானது - இந்தமஹாயந்தரத்தில - அஷ்டாக்ஷர மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தி-முதலில்பறறறவராய - பிதாகாசத்தினின்றுஞ் சிதரூபியாய - உதித்தனரெனசாஸதரங்கள சொலவதால், அவரொருவரோ அன்றி - மற்றொனறுமிலாதவராதலின்- அவரது பீஜாக்ஷரம எட்டாதலின இந்தஎட்டு அக்ஷரவிதிப்படி-சறபாஷ்டமத்திலு பநயநம செய்வதெனறும், பாஹ்மசாயாந்தத்தில மேலெழுதிய அஷ்டாக்ஷரரூபமாய - அஷ்டமஹாவ்ரதஞ் செய்யவேண்டு மெனறும,விதிகள ஏறபட்டன - ஸ்ரீமந்நாராயணா. பறறறவ ரெனபதறகு-

பாகவதம்.

பறறெறிந்தவாநாடுமபரமனுக
குறறுநோக்கிலுருகுணமிலலென
முறறுணாந்தமுனிவனமொழிதலும
வெறறிவேறகைவிதுரனவிளமபுவான்.

இந்தபபாடலால - நாராயணாபறறறவரெனபதறிக.

விவாஹமபுரிவது சரஹஸ்தாசரமவிதி - அதினஸாரம பரஜாவருததியேயாம. அபபுதர உதபததியானது- ஒருபெண - பூதஅநீராடியநாடொட்டு (கஉ) தினத்தில காபபம அடைவதுவே - அதறருபபின காபபந தரிபபதிலையாதலின - இந்தமஹாயந்தரத்தி லமைந்தவாஸுதேவா - காபபத்தோடு ஜகத்தெலாந்தாங்கும் உருவமாம தவாதசாக்ஷரமூர்த்தியாதலின, அவரது ப்ரீதயர்த்தமே - சரஹஸதம பூணபது - தவாதசாக்ஷரநியாயபபடி பனிரெண்டுதிநத்தில காபபந்தரிததலால - வாசுதேவாககுரிய தெனறாயிறறு. அதறகு

கூர்மம.

அருபபுமூலையாாபூபபெயதிநீராட்டயுநாண்முதலாத
தெரிந்தநாளகளீராறிலுயிகடோறுமகிழசிறபபக
கருபபமினிதினுறுமளவுஙகலவாறுபிறகருவழிததோ
ரருப்பநரகமிவாககாகுமெனனமறைகளோதுமால்.

இந்தபபாடலாலமுன சொனனவைஅறிக. வாநபரஸதம் காயத்ரிக்குரிய ஸஞ்ஞாயபரீத்யாததமாம். அது எவ்வாறெனில- ஸஞ்ஞாயனசஞ்சாரியாதலால இவ்வாச்ரமியுமவனத்தில சஞ்சரிப்பனெனவும, ஞாயன- அக்னி ஆதலால பஞ்சாக்நிமத்தியில - தவஞ்செய்வதெனறும, காயத்ரி (உ௪) எழுத்தாதலால-

தத்வம் இருபத்தினாலையும், அடக்குவதென்றும், இவ்வாறறிநால- ஸந்யாஸமாகிய பரீதி எனவாயிற்று. ஸந்யாஸம் பஞ்சாக்ஷரத்திற்குரிய சிவார்த்தமாமென அறிக. அது எவ்வாறெனில் - கங்காதரர் ஸதாதபஸ்வியாதலால்- ஸநகாதியர்க்கு உபதேசிப்பவராய்- பஞ்சாக்ஷரத்திற்கு தெய்வமாய- தக்ஷிணாமூர்த்தியாகிய குருவிற்கு - கடகம் உச்சஸ்தாநமாதலாலும், அது சந்த்ரனுக்கு பூர்ணபலந்தரும் ஸ்வக்ஷேத்ரமாதலாலும், இம்மஹாமந்த்ரத்திலுள்ள சிவரூபமான தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு த்ருபதியாகும்பொருட்டு ஆசையற்றவர்களாய- ஸகலமுந்துறந்து- மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி புலன்வழிசெல்லாவண்ணம் அடக்கிகுருவெனப்பெயர்பெற்று - ப்ரம்ஹக்ஞானவான்களாய- சந்தரஉருவாகிய மனதை அடக்கி நிற்கின்றார்கள், அவ்வாறுபுரியும் ஸந்யாஸமானது சிவ பரீதியாம். இவ்வாறுநாட்டில் வழங்குஞ்செய்கை. 'மாகளிறணுதயராசி' என்றற்கு ஓர்சிறப்புரை. மகத்தான பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, த்வாதசாக்ஷர, காயத்ரி, எனலால் மஹத்தென்றல - பஞ்சாக்ஷரமானது எத்தன்மைய தெனில்ப்ரஹ்மோத்தரகாண்டம்.

ஐந்தெழுத்தினுண்மருவிநாமாருயிர்சென்று
சிந்தைகாணருஞ்சிவபதஞ்செறிந்திடுந்திறத்தா
லிந்தமந்திரநிலேபரப்பிரமமேயென்பா
வந்தனைத்தொழிலசசிதாநந்தசின்மயத்தோா

முக்கணாயகனமராருண்முதல்வனுமதுபோற்
றக்கமந்திரமெவற்றினுந்தலைமையைந்தெழுத்தே
தொக்கநான்மறைப்பிரணவமாதியாய்த்தொடங்கி
யொக்கவோதியேயளப்பிலாபரகதியுற்றார்.

எனலா லிவை பரஹ்மஸம்பந்தமான மஹாமந்த்ரமெனல்காண்க.

இந்தமந்திரத்தால் பேறுபெற்றவர்- அப்பர், ஸுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், சம்பந்தர் முதலிய அறுபத்துமூவரும்- ப்ரஹ்மோத்தரகாண்டத்திலும் உபதேசகாண்டத்திலும் சொல்லிவருமனேக அன்பரும், அளவுகடந்தவர். மேலுமிந்தமந்த்ரமே காயத்ரியாயநுஷ்டிக்கும் அநேகம்சைவர்க்கும், உட்ஸமயமாகிய- வைரம், வாமம், காளாமுகம், மஹாவ்ரதம், பாசுபதம், சைவம், இந்தஸமயங்களுக்கும் அந்த ஸமயபீஜாக்ஷரமாய் நிற்றலும், சத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தற்புருஷம், ஈசானம், என்கின்ற- மடாசார்யத்வமாக்கலும், அந்தமடத்துக்குரிய சிஷ்யாளைவஹித்தலும், இந்தமகாமந்த்ரமே.

அஷ்டாக்ஷரமானது, ஆதியில்பரம் ஜோதி உருவமாய்; ஸ்ருஷ்டிக்கு ஆதிகாரணமாகியதும்- ப்ரஹ்லாதஆழ்வாரை- அவர்தகப்பனால்நேரிட்டஆபத்துக்கெல்லாம் ரக்ஷித்ததும், அஜாமிளன் முதலிய அனேகம் அன்பர்களை சுத்தராளாக்கியதும், மற்றுமுள்ளதேவர்கள், நாகர்கள், முதலிய அனேகம்அன்பரை தன்யாளாக்கியதும்- ஆழ்வார்களாகிய பரமபாகவதர்களை அடிமையாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனருளீந்ததும், ஸமயாசாரபத்ததியாய் ஆசார்யர்களாக்கிஸமாச்ரயங்கள் முதலியவும்செய்ய சிஷ்யாளுமாக்குகையும், இவ்வஷ்டாக்ஷரமே.

த்வாதசாக்ஷரம் - ஆதியில் ப்ரளயகாலத்தில- நமபெருமாள்- ஆலிலை யின் மேல்பள்ளிகொணடிருநது - ஸகல அண்டபுவநகோடிகளும், விதைக ளும்நசிக்காமல் - தனது - உநதிக்கமலத்தில வைத்துகாப்பாறற உருவமாய் நின்றதும் - மார்ககண்டேயா ஆறுமனுகாலம் தவம்செய்ய அவர்க்கு ப்ரளை யங்காட்டியதும் தருவனுககு தேவருலகததிறகெலலாமுயாநத விஷ்ணுபதம ருளியதும், அநேகமடாதிபதிகள சிஷயாளைவஹிததது தேவாகளுக்கமுதிர் ததுமாம்.

பரஹ்மகாயதரியின் விசேஷமயாதெனில - ஆதியில - தாமரைமலரில் ஜனிததகாலேயில ஒனறுஙகாணமல தானுறையுநதாமரைமலரை மாத்திரங்க ணடுதிகைதது - நாளததினவழியேபோய- தேவவாஷததில ஆயிரம் ஆண்டு தேடியும்யாரையுங்காணமல்வெளிவநது பினபும திகைகக்குங்காலத்தில்-சிதா காசததில- தப-என அசரீரியாய ஒருவாக ஜநிகக- அநத- த- எனனுமெழுத் தை ஆதியாய ஜபிதது தவஞ்செயததனபேரில-பகவதஸநதர்சநமாய் உலகை ஸ்ருஷடிததும், இசகாலேயினும பராஹ்மணாகளை எகுலததோரிலும முதல் வராககுகையும், இருபிறப்புறச்செயததும, ஞாநபூரிதாளாககுகையும், விச் வாமிதரா முதலிய ரிஷிகளுக்கு நிக்ரஹாநுக்ரஹசக்தியையீநததும், இருபத் திரைனகு அக்ஷரஉருவான இம்மஹாமநதரமே.

"நாடிலேகாதசாநால்வருச்சரே" எனறதறகு சிறபபுரைசொலவன் இதை 'நாடுரேகாதசாநாலவரில' 'உச்சரோ' எனககொளக. அதனால்- பூமியில வதரிதத பதினொரு அவதாரஙகளில- நாலவருககுள - இவா உயாநதவரான ஆம்] நாடுஏகாதசா" எனபால- விசுமபில- ஏகாதசா- வருவிககபபட்டது, அதறகுபாகவதம.

இருபதோடிரண்டெனுமவதாரஙகண்முறையே
மருவுமிபபடி மாயவனகலேகளாமின்னுங
கருதுசிரவதாரங்கள்கணக்கிலேஎண்ணில்
அரியவாரிதிமணலினுமநேகமென்றறைவார்.

இதனு லிருபததிரணடு அவதாரஙகள விசேஷமென்று அறிக. அவறறுள்

அயோநிஜம் (கக)	யோநிஜம (கக)
க- விராட்புருஷா.	க- நாரதர்.
உ- நீரிலசயநிககும நாராயணா.	உ- தததாதரேயா.
ங- ஸநகாதியா.	ங- கபிலா.
ச- வராஹம.	ச- வாமநா.
ரு- ஹம்ஸம.	ரு- விருஷபயோகி.
சா- நரசிங்கம.	சா- யாகபுருஷா.
எ- மோஹிநி.	எ- நரநாராயணா.
அ- தன்வநதரி.	அ- வயாஸா.
கூ- கூாமம்.	கூ- பரசுராமா.
கO- மதஸ்யம.	கO- ப்ருதுசக்ரவாத்தி.
கக- ஹயகரீவா.	கக- ஸ்ரீராமா.

இந்த யோகிஜமாகிய - கக - வருள்- ப்ருஹ - க, ரிஷபர் - உ, வா மனர், ௩- இராமர்-௪, இநநாலவரும் உலகததிலுள்ள- செலவததுளெலலாம், அரசென்கிறசெலவமே மேலானதாதலால, அச்செலவநதுயக்க அவதரித்தா ரேனும், ப்ருதுசக்ரவாததி, தனதகபபனநாளில - இழநத பாக்யமெலலாம தான்ஸ்வயார்ஜிதமாய- ஸமபாதிததாா விருஷபயோகி (௬௦) லக்ஷமவருடம் அரசாண்டும்- சததுருவைவெல்லாதிருநது நெடுநாளைகருபபின, ஒருமதமே றபடுத்தினர், வாமநருககுபபதினுனகு உலகுங்கிடைததும - அதனைஅனபா க்கருளி, தான்உபேநதரரானுர், ஆதலாலநதமூனறுஅவதாரஙகளிலும, ஓா ஓர்குறை உண்டாயிருநதது, இவவிராமரோவென்ருல ஸகலசெலவததுடன, அவதரித்ததால, உயாநதவரோ என்ருர். இவயநதரவிருததாநததனை, யஜுா வேதம், நாலாங்காண்டம முதல பரசநம் (௨௨) ஆவது பஞசாதியில சொல லி இருக்கினருா.

நானகாவது உரை - முறறிறறு.

ஐந்தாவது உரை

இதனுல்- யநதரஸதாபநதேசமும், பலனும, அறியலாம்.

"நீடுறுமாலைகறகடகநீதிசேரோடைமாகளிறனுனுதயராசிகோணுடி லேகாதசாநாலவருச்சரோ" எனபதை 'கல' 'கடகம்' 'நீ' 'தி' 'சேரோடை' 'மா' இவைகளில- "களிறனுனுதயராசிகோணுடில" ஸ்ரீராமரது 'உதயம்' ஜ ன்மலகநத்தையும், 'ராசி' பதினுறுவீட்டையும், 'உதயராசி' எனலால - பஞ சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, தவாதசாக்ஷர, காயத்ரி, இதனையும், 'கோள' நவகர ஹஙகளையும், 'நாடில்' நாட்டுவையாகில- 'மா' 'மதி' 'மால' 'ஐ' 'நாடு' 'இல்' இவைகள் முதலா உடைய- 'நீதிசேர' அததறகுரியவைகளைச சோபபையா கில- அதற்குரிய பலன்கள் உறுய் கிடைக்கும்.______ அஃதெவ்வாறெனில-

"கல்" என்ருல - சிலை உருவமாயநினற தெய்வங்களிடததும, 'கட கம்' என்ருல் - கடத்தில் ஜலம்பூரிதது ஜபஞசெயயுங் கும்பததினிடத்தும், 'நீ' என்ருல-அன்பாமுதலியமுனனிலையிலும, 'தி'எனபது, 'தி'எனககுறுக்கல் விகாரமாய்நின்றது. 'தீ' என்ருல்- அக்கியினிடத்தும், 'சேரோடை' என்ருல் பொன், வெள்ளி முதலிய பஞ்சலோஹததால சேர்ககபபட்ட தகடுமுதலிய- ரக்ஷையிலெனவும், 'மா' என்ருல- விபூதிமுதலிய தூளியாயிருக்கும் வஸ்துக் களிடத்தும், 'களிறனுனுதயராசிகோணுடில' எனவே- கலவினுட்டுதலாவது, ஸ்திரமாய் பூஜைசெயயபபட்ட விஷ்ணுவிக்ரஹம், சிவவிக்ரஹம், ஐயனுர், புடாரியார், மடம், ஸத்ரம், அரண்மனை, யாகசாலை, நிதிஸதலம், சர பூஜை செய்யப்பட்ட உதஸவவிக்ரஹங்கள் தண்ணுடி, படம்முதல்யவற்றிலும, அடி யிலாவது, நடுவிலாவது, தலையிலாவது, 'களிறனுனுதயராசிகோள' கோதண் டபாணியினது- ஜனமலக்நராசிக்ரஹநிலை- பஞ்சாக்ஷர அஷ்டாக்ஷர தவாத சாக்ஷர காயத்ரிஇவறறை- 'நாடில' 'பொறிப்பில்' 'மா' 'நீடுறும'எனவே லக்ஷ்மீகடாக்ஷங்கிடைக்குமென்றதால்- மஹிமை மிகவும் உண்டாமென்ருா.

கடகமென்னும் பூர்ணகும்பத்திருட்டுதலாவது - வரதஆராதநநிமித்தம்வைக்குங்கும்பம், சாந்திகலசம், மாரியம்மன்வேப்பிலைவைக்குங்கலசம், தீர்த்தயாத்ராகமநகலசம்; தைலம், ஔஷததைல முதலிய ஜலம்போன்ற வஸ்துபூரிதமாயிருக்கும் கலசங்களில 'களிறணுதயாராசிகோணடில்' இந்த ராமஜாதகமஹாயந்த்ரத்தைப்பொறிப்பில- 'மதிநீடுறும்' புத்திகூர்மையாம் என்றார். எனவே புத்திமழுங்குதற்கே காரணமான பித்தன், வினையன, அறிவினன, அசீலன், சூதகன, நோயன, கோபி, தூர்த்தன், காமி, மோஹி, பிணக்கன், அகஞானி, இவர்களமுதலியோர்க்கு - அந்நீராட்டின - அந்நோயநீங்கி புத்திகூர்மையாமெனலாயிற்று.

'நீ' என்றால- உனனிடமென்றாயிற்று. உனனிடமென்றாலுன் னிருதயத்திலும், தனனுடன பிணங்குங்கணவனிடத்தில - பாரியும், தனக்குவசப்படாத- பாரியினிடத்தில கணவனும, அதிதியினிடத்தில பூஜிக்கும அன்பனும் அதவாயுவினிடத்தில ஆவாஹிக்கும யஜமானனும, செலவரிடத்தில அவாஸமூஹமபாரத்துறையும வறிஞனும், பாகவதரிடத்திலடிமைசெய்யும் அடியாரும, பூதாவேச பிசாச பரதிபந்தகங்களவிமோசநஞ்செய்யதெய்வ உபாஸகத்தில் முயலும, மந்த்ரசாஸ்த்ரகஞனும, கொடுவையான வாஹநத்திடத்தேஊரபவனும, திருக்குறறுநிறகும, ஆ, மேதி, யானை, ஆடு, முதலிய ம்ருகங்களினிடத்தேஆளபவனும், "களிறணுதயாராசிகோளநாடில" இந்த மஹாயந்த்ரத்தைப பொறிப்பில- "மாலநீடுறும" என்றார். எனலால - அதுகளுக்குரியவரிடத்தில வசப்படாமலிருக்குந்திருக்குநீங்கி- ஆசை மிகவும் உண்டாகுமென்றார்.

"தீ" என்றால் ஔபாஸநாக்நி- லோஹங்களை உருகச்செய்யும். அக்நி இவைகளில இந்தமஹாயந்த்ரத்தைநாட்டில- 'ஐ' 'நீடுறும' என்றார். ஐ-என்னும அழகுமிகுமென்றார். அழகுகெடுக்குமதிறம் எனனெனில- குஷ்டம், பிததவீக்கம, விதைவீக்கம், மூத்ர கிரச்சிரம், சூலைவயிறு, அங்கஹீனம், ரணம, மேஹம், சூலை, பிடிப்பு, காக்கைவலிப்பு, நபுமஸகத்வம, முதலிய அங்க உருவத்தைக் குறைவுபடுத்தும இத்யாதி வயாதிநீங்கி அழகுறுமென்றார். "சேரோடை" என்றார்- சோதகப்பட்ட என்றதால- பொன், வெள்ளி, செம்பு, நயம, இரும்பு, முதலியவற்றாலசோதத்துசசெய்த- 'ஓடை' பட்டமென்றாயிற்று. பட்டம் தகடு உருவாதலால - இங்கே தகடு எனககொள்ளப்பட்ட எனவே- பஞ்சலோஹம் சேர்ந்த தகட்டில் "களிறணுதயராசிகோணடில்" முன்சொல்லியவண்ணம் ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயந்த்ரத்தைப்பொறிப்பில- 'நாடுநீடுறும்' என்றார் - 'நாடு' எனலால் - க்ராமமெனலாயிற்று. அதனுலுழுதொழிற்குரியதென்னும் நீர், நிலம், ஆள், அடிமை, வ்யாபாரம், ராஜ்யத்வம், உத்யாநவநம், முதலிய உலகச்செல்வமெலாம்மிகவுமுண்டாகுமென்றார். 'மா' வில்நாட்டில் என்றால்- விபூதி, குங்குமம, கதம்பப்பொடி, ஔஷத சூரணங்கள், மணல், அரிசி, முதலிய எழுத்தெழுத உரியதாயிருக்கும் மாவைப்போலிருக்கும் வஸ்துவில் 'களிறணுதயராசிகோணடில்' ஜாநகீகாந்தனுடைய, ஜாதகமஹாயந்த்ரத்தைப் பொறிப்பில 'இல' நீடுறும, எனலால்- குடும்பத்திற்குரிய - ஸ்திரீகள், பிள்ளைகள், பெண்கள, தநம, தானயம், ஆள், அடிமை, பசுக்கள், ய

சஷ்டம், வித்தை, நோயின்றிவாழ்கை; முதலிய இவைற வருத்திக்குரியசம்ப த்தெல்லாம்- மிகவும் செழிக்குமென்ருர்.

வினு.— கர்கடகமென்னும ஸம்ஸ்க்ருதபதத்தை- வலலின- ற கரமாக்கி- கல- கடகம- எனபிரித்ததெவ்வாரும்.

விடை.— கர்கடக மெனனும்பதம் - ஸம்ஸ்க்ருதததிறகே உரியதென விதி எங்குளது? வடமொழி காகடகமெனில தமிழில- இணைநதியலகா லே- யரலக்கிரமும, ரவழியுவவுமாம, எனறவிதிகளினபடி - கரி க்கடகமென்ருவது, கருககடகமெனருவது, ஆகவேண்டும. அவவா ருகாமையின அடையடுததபெயராய- நணடுககு வழிகலனுநதொ ழிலினுல- கறகடகமெனருர. இதறகு முதலாவதுனாயில 'நாடு'எ ன்னும்பெயா மிதுநததிறகு வாததறகு - சினேநதிரமாலைபபாடல சொனனேனே- அதனதனிசசொலலில- 'தோடலவன்'என- தோ ணடுகின்ற அலவனெனறு சொலலியிருக்கினருா. அதனுல் - வழி தோணடும் அலவனெனருயதுபோ லிவரும - கறகடகமெனருா. இவ்வறுவகை ப்ரயோகங்களில ஒருவர் தமக்கிருக்குங் குறைவுநீஙகு வதற்குஎவவாருய எவ்விடததிலிநத யநதரததைநாட்டி பூசிக்கவேண்டுமோ அந்த அந்தவிடத்திலவவாறு பூசிபபாராகிலதறகுரியபயனைபபெறுவரென்ப தாம்.

வினு.— பூஜித்து ஜபிபபினென்றீரோ-அது இபபாடலிலெங்கேசொன்ருா.

விடை.— "களிறனுறுதயராசிகோளநாடிலேகாதசாநால்வருசசரோ" என் ருர். இதனுலெநதவிடத்திலாவது- ஸ்ரீராமஜாதகமஹாயநத்ரததை நாட்டுவாருகில்- 'ஏகாதசாநாலவருச்சரோ' எனருர். இஙகே ஏகாத சம் எனபதை- ஏகம் தசமெனவும, நாலவரெனபதை- நாலுபடித தரமெனவுங்கொளளவையாகில- ௧ - ௧௦ - ௧௦௦ - ௧௦௦௦- எனரு கும்- 'உச்சரோ' என்றதறகு- உச்சரிபபவரெனப் பொருள்கொளக. எனவே இதிறசொல்லிய நான்கு மஹாமநத்ரஙகளும்- ஆயிரம்உரு உச்சரிக்கவேண்டுமென்ருகிறது.— இதறகு -மாநதரசாஸ்தர

ஶ்லோகஃ.

ஸவாதவ்ருத்தம் ஊதந்மகோணமகூீம

ஶயநாஜுவிஷாவ்ருதாமஸாயஃ।

கூஸாயஃயதர்வதிவத்த ஹவ்ய

ஶூகஷிநண ஜோமஸாஸாணாஃ

ஊஹிஸஶயாஶயெஃஸ்ரீஸகாமாரா

ஶ்ரீஹயசஸாயஃலீஜவ்ருத்தமெவாரஸெஃ।

ஹரிவ்ருணவஸெஉகம ஊத்ஶவெத்த ஹவ்ய

ஸ்ரீஹஸதிக்ஷஜஹதஹ்ருஷூவெகஸிஷஃ.

இந்த சுலோகங்களின் கருத்து.— இந்த மஹாமந்த்ரங்களை ஆயிரம் தரம் உச்சரித்தால பூதாவேசமுதலிய க்ஷுத்ரங்களும போய்விடுமென்பது. ஒன்று- பத்துக்குமேல 'நாலவா' என்றதுநாலு படித்தரமாக- க00-க000- க0000- க00000- மென்றும, ஆத்தங்சொளளும்.— 'உதயராசிகோள் நாடில, 'நீதிசோ' 'மாலைநீடுறும' என்லால- 'உதயராசி' பஞசாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, தவாதசாக்ஷர,'காயத்ரிகளும், 'கோள' நவக்ரஹங்களையும், 'நாடில்' மஹாயந்த்ரத்தில் ஸதாபித்தால்- 'நீதிசோ' அத்தன ஸவரூபம தொழில் குணங்களுக்குரியபலனகளைகூட்டும்- 'மாலைநீடுறும்' என்லால- எந்தராசி, க்ரஹம, மந்தரஙகளுக்கு - எந்தபலனை உரியதோ- அது ஒழுங்காய பங்கமின்றி கிடைக்குமெனபதாம். எவவாறெனில— வருஷபமசிவவாஹநமாதலாலொருவன உழுதொழிறகுரிய மாடுகளவருத்தி அடையுமபொருட்டு-மாட்டுவியாபாரம வருத்தி அடையுமபொருட்டும, மாட்டுநோயநீங்கவும, அபேக்ஷையுள்ளவன இந்தராமஜாதகம் எழுதி அதிலிருக்கும் வருஷபராசியில அர்சசித்து பூசித்து-- அதறகுரிய பஞசாக்ஷரத்தை - க000 - உரு உச்சரிப்பனாகில் அவன்கோரிக்கைமுறறுமென்றும, ஒருவன குடும்பியாய ஸதரீயுடனிலைபெறறவாழவையிசசிப்பவனும. கானவித்தையை இசசிப்பவனும், விவாஹம் செய்துககொளளபபட்டவனும, இம்மஹாயந்த்ரத்திலிருக்கும மிதுநத்தை மனதில பாவித்து- அதிலிணைபிரியாத அாத்தநாரீச்வரரூபமாயிருக்கும் தேவதையை த்யானித்து- அதறகுரிய பஞசாக்ஷரத்தை-க000- உரு உச்சரிப்பனாகில் அவனதுஎணணபபடி கைகூடுமென்றும், நலலஆபரணஙகள்பூண்டுகொள்ள இசசையுளளவன்- இமமஹாயந்த்ரத்திலிருக்கும் கடகராசியை அாசசித்துபூசித்து-அதற்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- க000- உருஜபித்து நடேசனை த்யானிப்பானாகில அவன் நினைத்தபடிக்காகுமென்றும, கொலை, களவு, வஞ்சனை, பழவினைதொடாபுநோய, தனனை அணுகாமலிருக்குமபொருட்டும், துஷ்டரது கொடிய எண்ணந்தனனை அணுகாமலிருக்கும்பொருட்டும, எணணமுளளவர் அக்நி உருவமாய ருத்ராம்சமபெறறு- மிதுநத்திலிருக்கும் கேதுவை த்யானித்து ஆசசித்து பூசித்து- அவாககுரிய பஞசாக்ஷரத்தை- க000- உரு உச்சரிபபாராகிலஅவாகோரிக்கை நிறைவேறுமென்றும், தமக்கு குரு உபதேசம் பலிக்குமபொருட்டும், தாம உபாசித்ததெயவம ப்ரத்யக்ஷமாகும்பொருட்டும், மனககவலைநீஙகும்பொருட்டும், ராஜயோகம் சித்திக்கும் பொருட்டும், இந்தமஹாயந்த்ரத்தை த்யானமசெயது அதில கடகமாகிய கீர்த்திஸ்தானத்தினிறகும- தக்ஷிணாமூர்த்தி அமசமாய் உசசராகிய ராஜாவை- ஆச்சித்து பூஜித்து த்யானித்து அதறகுரிய மூலமந்தரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- க000- உரு உசசரிப்பராகில் அவாநினைத்தவாறுமுறறுமென்றும், முத்து, மாணிகய வயாபாரஞ்செய்யும்பொருட்டும், பசு, எருது, முதலியகால்நடைவ்ருத்திசெய்வதற்கும் அந்தவிலங்கிநோய்களைதீாத்தறபொருட்டும்- மாத்ருவம்சம் வருத்தியாகுமபொருட்டும்- தோப்புவைக்கவும், கிணறுதோண்டவும், குளம்வெட்டவும், பயிர்வளம் நீர்வளம் மிகவும - கப்பலமுதலியனசெய்யவும், விதை விதைக்கவும், இந்த மஹாயந்த்ரத்தை மனதில த்யானித்து கங

காதாரத்து ஜடாமண்டலத்திலவிளங்குங் கடகசந்த்ரனை ஆர்ச்சித்து பூஜித்து அவர்க்குரிய பஞ்சாக்ஷரத்தை- ௧௦௦௦ - உருஉச்சரிப்பாராகில் அவர் எத்தகைத் தொழில் முற்றுமென்றும், இவ்வாறு பஞ்சாக்ஷரம் நின்றநடுஅறையை பக்கத்தில் சூழ்ந்த- வ்ருஷபம், மிதுனம், கடகம், கேது, குரு, சந்திரன், இவர்களுக்கெல்லாம் பீஜாக்ஷரமாய நின்றதால் அவர்கள் குணந் தொழில்களாலுண்டாகும் நன்மையெல்லாம் அன்பர்களை அடையுமென்றும்- 'மாலைநடுறும்' என்றதாலவருவிக்கப்பட்டது.

ஸிம்ஹராசியின்விசேஷம்.— சிங்கமானது- ப்ரஹ்லாதனதுபாவனைப்படி தூணினிடத்தேதோன்றி ஸாயங்காலஸமயத்தில் ஹிரண்யனைக்கொன்று-இராத்திரிநாழிகை- ௫- இ மேல் ப்ரஹ்லாதனை அருளினின்ற முஹூர்த்தம். ஐந்துநாழிகை என்பதெவ்வாறேல்- தக்ஷிணாயனம் தேவர்களிரவென்றும், உத்தராயணம்பகலென்றுஞ்சொல்வது- அதில் தக்ஷிணாயனஆதிகடகமாதமாதலின் அது குருவுக்கு உச்சவீடாயும், சந்த்ரனுக்கு ஆட்சியாதலாலும், குருவும் சந்த்ரனும் சிவாம்சரூபத்திற்கு அதிபலமான உச்ச ஆட்சிஸ்தானமாதலின்- அது தேவர் ஸந்தியாகாலமும், இரவில்- ௫- நாழிகைவரையிலாதலின் தேவர் சந்திபோல- மனுஷ்யமாந்தத்தையுங்கருதி- தினம் ஸந்தியாகாலத்தில் சிவபூஜையே விசேஷமென்குறிறது. அவ்வாறுகிய இரவில் ஐந்து நாழிகைக்குமேல்- பத்துநாழிகைக்குள் சிங்கத்தின்காலமாதலின் அக்காலையிலேயே - நாராயணனை வணங்கவேண்டுமென்குறிறது. இத்தன்மையவாய சிங்கத்தை அக்காலையிலிந்த மஹாயந்த்ரத்தில் ப்ரஹலாதனைப்போலவழுத்தி ஆர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரியஅஷ்டாக்ஷரத்தை- ௧௦௦௦- உரு உச்சரிப்பாராகில் சிங்கத்தைக்கண்ட அல்ப ம்ருகங்களைப்போல சத்ருக்கள் அணுகார்கள். துஷ்டக்ரஹங்களும், ஒருவன்சாபமும், இடி தண்ணீர் காற்று இவற்றால் யாதொரு ஆபத்துகளும் நேரிடாது.

கன்யாராசி- சிதாகாசரூபமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி தன்னையே கதியென்றடைந்த அன்பரை ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு மோஹினிரூபத்தோடு பக்திஹீனர்களாகிய அசுரரைவஞ்சித்து - தன்தன்பர்க்கு அம்ருதீந்த கன்யாராசியை - தோணியின்பேரிலிருப்பவளாய் நினைத்து ப்ரார்த்தித்து- இம்மஹாயந்த்ரத்தி லர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரிய அஷ்டாக்ஷரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகில்- நோய், வறுமை, தளர்ச்சி, அங்கஹீனம், முதலியவின்றி- அரோக த்ருடஸலக்ஷணமுண்டாய் தீர்காயஸும்பெற்றுவாழ்வார்கள். இரவில்- ௧௦- நாழிகைக்குமேல் - ௧௫ - நாழிகைக்குள் நிசிவ்யாபகமான காலமாய் க்ஷீராபதியி லிருக்கும் தனது ஜோதிர்விமானமே தோணியாயமைந்தரூபமாதலின்- துலாராசி ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திவடிவாய் அவரவர் இருவினைகளைச்சீர்தூக்கி நிறகும்ஸமகுணம்பற்றியே - துலாத்திற்கு ஜலராசியென்பெயருற்றது. அந்நீரில்சயனிப்பவர் ஸ்ரீதரரென்பதுதோன்ற - சனிபகவானுக்கு உச்சராசி துலாமென்றும், அவர் கரியவனென்ற முகுந்தருருவாதலின் - ராத்ரி- ௧௫- நாழிகைக்குமேல்- ௨௦- நாழிகைக்குள்ளாக ஸகலஜநங்களுக்கும் சயநகாலம் அதனாற்றான் அக்காலம் நிசியென்றும் ஸாவதத்துக்குந் தள்ளுபடி

யென்றும், அநந்தனாயின கண்ணே பகலதுயக்கும் ஆஹாரத்தை ரக்ஷமாக்கி உடம்பெல்லாம் பரவிவளராக்ஷிக்குங்காலம் இதறகாதலின- அவவீசனுக்கு ரக்ஷணைத்தொழிலென்றும் ஆயிற்று. ஆதலால- துலாத்தை அாசசிதது பூஜித்து- அதறகுரிய அஷடாக்ஷரத்தை- ௮௦௦௦- உரு உச்சரிப்பராகில அநதபக்தருக்கு துஷ்காலம் நீங்கி - சதகாலம மிகும வியாபாரவாததகம உயரும். வினைவலையினின்றும விலகிவிடுவா. மலேச்சரூபமான துாதேவதைகள சஙகாகுணஙகள அணுகாது, ஜலரோகமாவது, ஜலகணடமாவது, நேரிடாது. பூதபவிஷயதவாததமானகாலமும அறிவா. துலாததில சனியிறபதால அவாவிஷ- வெனுமாகாயத்திறகு அதிபராதலால விஷ்ணுவெனுமபெயராக குரிமையாய- முமமூாததிஉருவாய- ஸூாயபுதராாதலாலும- யமனஸஹோதராாதலாலும- ஆயுளை அளக்கும. ஸூாயபுதரதவததினாலும- அவருககு ஆயுஷகாரகனெனபபெயரமைநது- ஸவாதி நாலாஙகாலில நினறதால - ஸவாதி காறறுருபமாதலால - பதமநாபருருவாகிய சனிபகவான காறறு நக்ஷதரததி லேறியதால ஸ்ரீராமருககு வாயுகுமாராாவாஹநுமானுா. இததனைமையராய- சனிபகவானை மஹாயநதரததில தயாரிதது ஆசசிதது பூஜிதது - அவாககுரிய அஷடாக்ஷரததை ஆயிர முரு உசசரிபபாராகில சீரதது ஞேயினறி நிஷகளஙகமான ஊளளததோடும தீாககாயுளுடன- யமபாதையறறு- நிதயாநநதததையடைவாாகள. மனோசருசலமறறிருபபாாகள. “நிதயோமாலீமிறும” எனலால அஷடாக்ஷரததைசசூழநத நானகு ஆவரணஙகளாலும அதறகுரிய குணஙகள வருவிககபபடடன. வாிசசிகம விஷஜநதுவாதலால - நாகமெனககொளளபபடடது.

விஞ.— வருசசிகம தேளாய பாவிதமாயிருகக- அதைப பாமபெனச சொலவது எவவாறுறும.

விடை.— வருசசிகம விராடபுருஷனுககு ஆணகுறிஸதானமாய அது ராஹுவெனும பாமபிறகு அதிபலமான உசசஸதானமாதலால. பாமபினவாகசமெனறுகொளளபபடடது. வருசசிகம ராஹுவிறகு உசசஸதானமெனபதறகு-

சினேநதிரமாலை.

நாகதது நடபுக கோணைமகரநாரியாழ
வேகநதருமவினமீனுடரிகுடம- ஆருங்கால்
உசசநதேளறுறபகைநணடரிமேடம
எசசநதருநீசமேறு.

இதனால விருசசிகம பாமபுருவமெனறறிக.— வருசசிகாமசமான நாகததில சகராயுதன சயிததததாலும - அநநாகம விராடரூபமாகிப உலகததைததாஙகுவதனாலும, கடலகடைநதமுதீாததாலும, இரவி விருபதுநாழிகைககுமேல்- இருபததைநதுநாழிகைக்குள அதனகாலமாகையாலது உஷக காலமாய, அககாலையில பரஜைகளுககுளள மனோகளஙகதலை எல்லாம தான கவாநதுகொண்டு சிததததிலதெளிவிக்குகினறதாலிநத வருசசிகத்தை மஹாயநதரததில தயாரிதது அாசசிதது பூஜிதது அதறகுரிய துவாதசாக்ஷ

ரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகில் விஷ உபாதி அற்றவராய் பாம்பு, தேள், இவைமுதலியவற்றின் விஷம்போக்கடிக்கும் வல்லமையுடைய மந்த்ரஸித்தி பெற்று களங்கமற்ற சித்தத்தோடுவாழ்வார்.— தநுஸ௺ - இடுப்பின்கீழ்குதிரையுருவமாயும், இடுப்பிற்குமேலொருபுருஷன் கையில்வில்பிடித்து கல்கயாவதாரமுஹூர்த்தமாயநின்று - ராத்ரி- உரு- நாழிகைக்குமேலுதயம்வரையிலின்றல்லால் அக்காலையில் உலகத்தில் தனுர்மாஸத்தில் தெருமெழுகிப் பூக்கள் வைத்து அலங்கரித்தலும், தேவாக்கெல்லாம் பூசைசெய்தலும், ஸர்வம்விஷ்ணுமயம்ஜகத் என்றவாக்யப்படி அக்காலம் சுத்தஸாத்மீககாலமாதலாலதறகதிசாரகிய சார்ங்கபாணியைவந்திப்பது வழக்கமாயவருகிறது. அப்படிப்பட்ட தநுவை குதிரைவாஹநரூபவரும், வில்வித்தை அப்யஸிப்பவரும், அந்யராயுதத்தால் தனக்குப்பீடையில்லாமையையிச்சிப்பவரும், மஹாயந்த்ரத்தில் தநுர்ராசியை த்யாநித்து அர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரிய தவாதசாக்ஷரம் ஆயிரமுரு உச்சரித்து உபாஸிப்பனாகில் களங்கமற்றமனத்துடன் அவர்கோரிக்கைமுற்றும்.— மகரராசியின்விசேஷம். மகரம் மத்ஸ்யாவதாராம்சம். அது நைமித்திக ப்ரளயத்தில் பக்தர்களையும், ஸகலவித்துக்களையும், ஒரு கப்பலில்தாங்கிநின்று- வேதம்திருடிய அஸுரனைக்கொன்று- ஜகத்ரக்ஷணம்செய்த முஹூர்த்தமாயும், உத்தராயநத்தில் தேவாக்குதயமாய-ரு - நாழிகைக்குள்காலமாதலாலும், அவ்வேளையிற்செய்யும் நித்யகாமாநுஷ்டாந ஔபாஸநம் முதலிய ஆந்நிகங்களும், மீனுருவாகிய நாராயண ப்ரீதியாய உதயத்திலே ஸகலமதஸ்தரு மெந்தஜாதியாருஞ்செய்யும் அக்காலத்தியகாமமெல்லாம் வாஸுதேவ ப்ரீதியேயாம். இத்தன்மையவாய மகரத்தை- ஒருவன் ஜலத்திலுண்டாகும் அல்பவிஷ உபத்ரவமில்லாமலும், ஜலகண்டம்வராமலும், கிணறு, ஏரி, குளம், முதலியவற்றில்ஆபத்துவராமலும், கப்பல் தோணி முதலியதில்லாபங்கிடைக்கும்பொருட்டும்-அவைகளுக்கு திமிங்கிலமுதலியவைகளாலிடையூறின்றி காப்பாற்றுநிமித்தமாயும், தன்துபயிர்களுக்குநீர்வளம்குறைவில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், கோரிக்கையுள்ளவர் இந்தமஹாயந்த்ரத்தில் மகரராசியை தயாநித்து அர்ச்சித்து பூசித்து அதற்குமூலமந்த்ரமாகிய தவாதசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு ஜபிப்பராகில் அவர் பரார்த்தனைநிறைவேறும்.— திருடர் உபத்ரவமில்லாமலும், க்ஷுத்ர சூந்ய காற்றுச்சங்கை அணுகாமலிருக்கவும், துஷ்டர்களைவெல்லுதல்பொருட்டும்அப்ஸவ்யவித்யாலாபார்த்தம்பெறவும், மஹாவ்யாதிநீங்கவும், எண்ணமுள்ளவர் மஹாயந்த்ரத்தை மனதில் தயாநித்து- தநுர் ராசியை அர்ச்சித்து பூசித்து- அவர்க்குரியமூலமந்த்ரமாகிய- த்வாதசாக்ஷரத்தை- ஆயிரமுரு உச்சரிப்பாராகில் அவர் பரார்த்தனைமுற்றும். இந்த குஜன் பூமிபுத்ரனாதலாலும், அக்நிரூபனாதலாலும், ரணசூரனாதலாலும், ஸ்ரீவாஸுதேவனது சக்ரஉருவாதலாலும், இந்த அங்காரகனையுத்தத்தில் ஜயத்தின்பொருட்டும், வயிற்றுநோய், ரக்தம், மூலம், ரணம், குத்தல், முதலிய வ்யாதிநீங்கும்பொருட்டும், பூமிபலன் பலிக்கும்பொருட்டும், ஒருத்தி- தனக்கிருக்கும் ரக்த ச்ராவகம் இல்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், ம்ருதப்ரஜையாகாமல் தீர்க்காயுளுடன் புத்ரோத்பத்தியாகும்பொருட்டும், பூமி

யுண்டாகும்பொருட்டும், வயாஜ்யம், த்வேஷமில்லாமலிருக்கும்பொருட்டும், ஸதிரீஸௌக்யத்தின்பொருட்டும், ப்ரார்த்தனையுள்ளவன் இந்த மகரச் செவ்வாயை- த்யானித்து ஆர்ச்சித்து பூஜித்து அவற்குரிய த்வாதசாக்ஷரத்தை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பனாகில் மனோபீஷ்டம் நிறைவேறுமென்றும், இந்த அங்காரகன் பூஸுதனாதலாலும், இவன் அதயுச்சராயிருந்தநக்ஷத்ரம் வஸுநக்ஷத்ரமாதலாலும், இரட்டைராசியாதலாலும், களத்ரஸ்தானமாதலாலும், உபகரணமெல்லாம் பூமிஅம்சமே பலத்து நின்றதனால்- பூபுத்ரியே ஸ்ரீராமருக்குக் களத்ரமானாள். இவ்வாறு 'மாலைநீடுறு' என்றதால் - த்வாதசாக்ஷரத்திற்கு அருகில் சூழ்ந்தபாரிஷதானுக்குள்ள குணங்களையும், தொழில்களையும், ஒழுங்காக வருவித்துக்கொள்ளப்பட்டன.

இனி ப்ரஹ்மகாயத்ரிக்குரிய 'கோளும' 'இலலும்,' 'நாடு' 'நீதிசேர்' 'மாலைநீடுறும' என்றதால்- இந்நமந்தரம ப்ரஹ்மமயமாதலாலும, ஸர்வலோக ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாகிய ப்ரஹ்மாவையே அதிஷ்டானதெய்வமாக்கொண்டு ஸர்வாநுக்ரஹசக்தியோடு நிறபதாம்.— இதன் இனமாகியகும்பம- தேவர்களுக்கு உதயமாய-௫- நாழிகைக்குமேல- ௧௦- நாழிகைக்குள்ளாதலாலும் ஒருபுருடன்கையில பூரணகலசமவைத்திருக்கும் மலரோனுருவாகியதை இம்மஹாயந்த்ரத்தில த்யானித்து- இதற்குரிய மூலமந்த்ரமாகிய காயத்ரியை ஆயிரமுருஜபித்து - ஆர்ச்சித்து பூஜிப்பராகில ஜலபூரிதமான சாந்தி கலசத்தில் ஆவாஹிக்குந்தெய்வமெல்லாம் ப்ராணாநுக்ரஹஞ்செய்யும- தாஹம, பசி, சோகம், சலேஷமம, இவைகளினால துயருறுன், ஜலகண்டம், அடையாது- எனவும், மீனம, தேவர்களுக்கு உதித்து- ௧௦- நாழிகைக்குமேல- ௧௫- நாழிகைக்குள்ளாதலின், அக்காலம் மாத்யாந்நீககாலமென்றும, இந்த ராசி வாலுந்தலையுமாய- ஒன்றினவாலை ஒன்றுகவ்விக்கொண்டிருப்பதால - எந்தகர்மங்களிலும தெய்வ ஆவாஹநஞ்செயயுங்காலமெனனும், ஸந்ததி வ்ருத்தி உருவாதலின்- கல்யாணம்முதலிய வ்ருத்திகரமான சுபகாரியங்களெல்லாம- அக்காலத்தில செய்தால உத்தமபலந் தருமென்றும, ஜகத்தில ஜநநவிசேஷத்தால- வேதா அம்சமாகிய மீனத்தை - மஹாயந்த்ரத்தில த்யானித்து ஆர்ச்சித்து பூஜித்து- அதற்குரிய மூலமந்த்ரமாகிய காயத்ரியை ஆயிரம உரு ஜபிப்பானாகில புத்ரபாக்யமுண்டாகும். யத்தனித்தகாரியங்கள நிறைவேறும்.— மேஷம்- பகல்- ௧௫- நாழிகைக்குமேல- ௨௦- நாழிகைக்குள்ளாதலின்- ஸூர்யனுக்கு அதிகபலமான உச்சஸ்தானமாதலாலும், அந்த ஸூர்யன ஸாக்ஷாத விதியினுடைய அம்சமாதலாலும் - திரிமூர்த்திரூபமாதலாலும் லோகத்தில் ப்ரத்யக்ஷதெய்வமாதலாலும, பீஜாக்ஷரமாகிய காயத்ரிக்கு அதிசபலகாலமானதாலும, அதைஉரிமையாயுபாஸிக்குங்குலம- ப்ராஹ்மணகுலமானதால்வந்தனைக்குமாத்ரம் மாத்தியாந்நீகம் அகத்தியம செய்வதென ஏற்பட்டதாலும், அவர்புரியும் ஹவ்யகவ்யமெல்லாம் அக்காலையிற்செய்வதெனவும், ஸகல, தேவதாதாரமாம். ஆதிராசியாதலால- இதை ஒருவர் மஹாயந்த்ரத்தில்ஆவாஹநம்பண்ணி ஆர்ச்சித்து பூஜித்து அதற்குரிய மூலமந்த்ரமாகிய காயத்ரியை ஆயிரமுரு உச்சரிப்பராகில- ராஜ்ய பால பாக்யம் வ்ருத்தியடையும். ஆடு பசு

முதலிய ஸம்பத்துவர்த்திக்கும். அதன்நோய்நீங்கும்.— மீந்தத்தி லிருக்கும சுக்ரன் மலரவன்பேராகி மருதஸஞ்சீவிமந்த்ரம வஷித்தியுள்ளவராதலா லி வனை இந்த மஹாயந்தரத்தில பாகயஸதாநத்தில தயாநித்து அவற்குரிய காயத்ரியை ஆயிரமுரு உச்சரித்து அர்ச்சித்து பூஜிப்பராகில - களத்ரஸௌ க்யமுணடாம.— மேஷத்திலிருக்கும புதன்- வயாபார விதயாகாரகனை லாலிவாககுரிய காயத்ரியை ஆயிரமுருஜபித்து ஆராதிப்பவருககு- வயாபா ரமும், விதயாபலிதமுமுணடாகும.— மேஷஸூர்யன ஸகலதேவாதமக ஸ வரூபமாய ஆயுளதெய்வமாதலாலிவறகுரிய காயத்ரியை ஆயிரமுரு உச்சரித் து மஹாயந்தரத்திலாச்சித்து பூஜிப்பராகில- தீரக்காயுளை அடைந்து அரோ கதருடகாத்ரமாய ஸகலசெலவமும்பெறறுவாழவாராகள. இத்தனமையாய- பரஹ்மகாயத்ரிக்குரிய 'கோளும்' 'இல்லும்,' 'நாடு' 'நீதிசேர' 'மாலை நீ டுறும' என்றதாலவருவிக்கப்பட்டது.

''இலநீதிசேர'' என்றதறகு மறறொருரை.— வீட்டை- க௬- பங்குப ண்ணென்றபடிசெய்தால- நடுமுற்றம-௪-பங்குமவெளி, மறறசுறறு நானகுபு றமும்-க௨- ராசியாம. அம்முறறம் தெய்வஸ்தானமாதலாலதில கல்யாணம் பொங்கல, சாந்திகளெல்லாஞ்செய்துவருகிறாகள. யாவரும்வீட்டுத்தெய்வ மென்பது அந்தமுறறமேயாம. ஒருசாந்தியில பாஹ்மஸதாநத்தில் பூர்ணகல சமும், ருத்ரஸ்தாநத்தில ஆசாரியரும், அகநியும, பச்சிமபாகத்தில் தம்பதிக ளும், உததரபாகத்தில ஸாதகங்களும் புரிவது இந்த அக்ஷரவிதிதான் - ஒரு ஜாதகத்தை எழுத முதல ஆயுளபாாத்துததான பினபு மறறபலன்களையெல லாம்பாாததெழுதவேணடும. தீர்க்காயுளிபவன் சிவபிரானுதலாலும், யமனை உதைத்தபாதனுதலாலும், அககடவுளை ஆயுளபீடசியினபொருட்டு த்யாநிக் கவேண்டுமெனபதுதோனற - ஐநதெழுததை-முதலிறசொன்னார.

இனி அவறறை ஓர்யாகமாகக்காட்டுமாறு.— 'கல்' என்றதால- கீழே பீட பூஜைபண்ணி 'கடகம' எனலாலதனபேரில கடம்வைதது 'நீ' என்றபடி ஆசாரியாபேரிலாவாஹிதது 'தி' என்றபடி-அக்நிமுகத்திலாஹுதிசெய்து 'சே ரோடை' எனலால்- கடத்தின்பேரில தகடுவைதது- -மா' எனலால்- விபூதிய ந்த்ரம் பக்கத்திலெழுதி ஒரேசாந்தியிலும் இந்த அறுவகை பரயோகங்களை யும்செய்யவேணடுமென்றுகிறது. முனசொலலியவிஷயத்திறகெல்லாம் இவ் வறுவகை ப்ரயோகஙகளும் வேண்டுவதுதான். இந்தசாந்தி பதினொருதிநஞ் செய்யவேண்டும். பராஹ்மணர்கள பதினொருபோ ஜபம் செய்யவேண்டும். 'உதயம்' எனலால் - ஜன்மதிநத்திறகும் - ௪, எ, க0, இந்த திநங்களுக்கும்- உதயம்' எனலால- பஞ்சாக்ஷர, அஷ்டாக்ஷர, தவாதசாக்ஷர, காயத்ரியால், செய்யவேணடிய ஷட்ப்ரயோகஙகளும், பின்பு- 'ராசி' எனலால் - ஜன்மல க்நந்தவிர- ராசிகள் (கக) கும் 'ஏகாதசா' என்றபடி-ஏகாதசருத்ரங்களும் ௨- ௫- ௮- இந்ததிநங்களில பாராயணமாததிரமும்; 'கோள' எனறதால-நவ க்ரஹங்களுக்கும் - 'நால்வா' என்றபடி - ௩- ௬- ௯- இந்ததிநங்களில் நாலு வேதபாராயணமாத்ரமுஞ்சேய்யவேண்டும். நாலுகோநதரங்களிலும பரமோ ச்சக்ரஹங்கள் நாலவாிற்பதா லவைகள விசேஷதிநமென்றுயிறறு.

இந்த யந்தராராதநத்திற்குரிய ருத்விஜாள் லக்ஷணம்.

"உதயராசிகோணுடிலேகாதசாநாலவருசசரே" என்பதால் - 'உதயராசிகோட' கு- மஹாயந்தரத்தை ஆராதநத்திற் கு- 'நாடில' பதங்யுடன் கூடும் பியாயிருப்பவரில- ஏகாதசா (கக) வரும, 'நாலவருசசரே' நாலவருயர்ந்த வருமாகயிருக்கவேண்டுமென்றுகிறது. உயாந்தவரென்பதால - நடுநிற்கும் நாலகு மஹாயந்தரம ஜபித்தற்கு நானகுவகையாம. பரமபாகவதாகளாக இருக்கவேண்டுமென்றுகிறது- இந்நால்வுர லக்ஷணம.

பாகவதம.

முதற்றன்மையர். மதமாாகரி முன்சொலவந்தருள்காா
கதையாாநறவுணடுகருதடுதரடுபல்
விதமாகுமவினைதடுதாழிலவிட்டெழில்சேர்
பதநாடுமவணங்கினர்பாகவதர்.

இரண்டாந்தன்மையா. அறைநின்றசராசரமயாவுமெழி
னிறைநின்றஉருதகிருநேசமுறு
மிறையென்றறிகின்றவிலங்குமுளத்
துறைநின்றவருததமபாகவதர்.

மூன்றாந தரத்தா. நிகரின்றிவளாநதநெடுந்திருமால்
பகாநின்றநலலனபுசெயபண்புடையோர்
புகழொன்றியபுநடுகொள்பேதையொன்
றகமொன்றியவன்புசிநேகமருள.

நான்காந த்ரத்தர் அறமார்மனையாரொடுமன்புசெயுந்
திறமாரொழின்மேவுசிறாகளொடு
மிறையோரிவண்யாமெமதென்பதற
வுறைவோாகருமுத்தமபாகவதா.

பொதுத தன்மையா.

முததரானவாபிரமமொன்றெனநனிமொழிவார்
விததைசோதருமுளதநிஜோவிராடடிஙாநயப்பாா
பத்தரானவாபரமவான்மாவெனசசொலவார்
பத்தியோாபகவானெனவேநனிபகர்வாா.

இததன்மையராகிய நான்குவித உபாஸனையுள்ள பகதாகளே - ஜபதத்துக்குரியரெனலதோனற- 'நாலவருசசரே' என்றுர்.

வி௵.— இநத யநதரஸ்தாபநம- வாலமீகரெஙகேசொன்னுர்.

விடை.— களஸமுா ஸ-ஸ-ஸெஸெதந ஸ-ஸெதுணாஜித தெஜஸா | யஸாவரெணஜெ்வா நாo சுஜீதிவ-ஜுவாணீ நீ॥

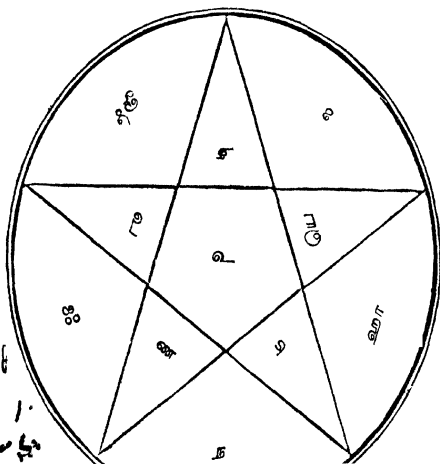
களஸமுா- தெந - ஸ-ஸெது ணாஜிதசெதஜஸா - ஷுரெண வஜுவாணி நா- எனபிரிசது- 'கள' எனலால - பூமிஸம்பநதமாநஸ்தாநமென்றும், 'ஸமுா' என்பதை- நடுக்குறையாய்- 'ஸமுயா'. எனக்கொ

ண்டு- ஜலந்தங்கிய ஸ்தாநமென்றும், 'தேந' என்றதால்- உனனாலே என மு
ன்னிலையிலென்றும், 'அமிதமேதஜஸாவடபமேத்ரண' எனலால்-ரூபத்திறகு
முக்யகுணம் அக்நியென்றும், அகநிபுதரனாலே எனலால- அக்நி புதாராளாகிய
பாவகனானவன் படபாமுகாக்நி, பவமாநன என்பவன் ஸூாயனிடததிலுறை
யும் அக்நி, சுசி என்பவன- பூமியினிடததிலவழஙகும அகநி, இநத மூன்றகநி
களில்- பூமியினிடத்தில்உறையும்- சுசி எனனுமகநியினிடதமென்பதுதோனற
'புத்ரேணாமிததேஜஸா' எனறுமசொனனா. இதனால அகநியினாலே-எனறும்
'வரேண' எனலால- வரணமெனகிற எழுத யோகயமானவெனறதால- தகடு
முதலியவறறினால-'வஜ்ரபாணிநா' எனலால- வஜ்ரபாணியென்று விபூதிமுத
லிய துளவஸ்துககளுககு - மநதரவாத பநதுககட்டின ஸமகனாநாமமாத
லால்- துளகளினாலென்றும். இநதஆறுவகை ஸதாநஙகளினாலும, மஹாயநத
ராநுஷ்டாநம்செயவாராகில் -'யதாவரேண' எனலால - எவவாறாய் த்யா
நிதது பூஜிக்கிறாகளோ - அவவாறாயபேறடைவரெனச சொனனா.

வினா.— இநத ஒருபாட்டில்லவளவுதாதபரியம அடஙகியிருநததே-இது
போன்றுளபாடல- இதர நூலகளிலும கேட்க விருமபுகிறேன.

விடை.— இதுபோன்றவை அநேகம்நூலி லிருககினறன. அவறறுள

கணபதிமஹாயந்த்ரம்

மஹாஸ்காந்தம்.

விநாயககாப்பு

கடசக்கரச்செம்முகமைந்துளான்
சகடசக்கரத்தாமரைநாயகன
அகடசக்கரவின்மணியாயுறை
விகடசக்கரன்மெய்ப்பதம்போற்றுவாம.

விளங்குகின்றபத்தக்ஷரந்தங்கியநல்லமுகமாகிய கோணங்களின்முனையைந்தனு ளிருப்பவனும - வண்டியினுருளை போன்றபதுமயந்த்ரத்திறகு - அதீசனும, நடுவிலிருப்பதாகிய- நேத்திரஸ்தானத்தி லநாகத்தின் சிரோமணிபோல பிந்து உருவுமாகிவீற்றிருக்கும் விகடசக்கரக்கணபதியின் மெய்ப்பதங்களை நமஸ்கரிப்போம என்க.

விநாயகமூர்த்தியின பொருட்டு பிரணவத்தை ஆதியாகக்கொள்வது எவ்விடத்திலும உரியதேயாம். "ஐந்துளான்" என்றதால்மேற்கூறிய பத்தக்ஷரங்களுள்- ஐந்தக்ஷரம கடவுள்பெயரென்றும- இந்த ஐந்தெழுத்தும உள்ளிருக்கவேண்டுமென்றும - ஏனையஐந்தனுள்- மூன்று முதலிலும், இரண்டு ஈற்றிலும் இருக்கவேண்டுமென்று மந்த்ரசாஸ்த்ரம கூறுகின்றது. முதலிற்கும மூன்றெழுத்துகளும ஓம் மஹா - நடுவில (ரு) எழுத்துகளும கணபதயே ஈற்றிலுள்ள (உ) எழுத்துகளும - நம- என்பவை. இங்ஙனம பத்தக்ஷரங்களையும் குருமுகத்தில உயத்துணர்ந்துகொள்க. மேற்கூறிய பிந்துவடிவம ஸகலபாஷைகளிலுமுள்ள எல்லாவெழுத்துக்களுக்கும் ஆதாரமாதலால ஒன்றியமையாதலக்ஷ்யமாம இந்தயந்தரத்தை முறையாய் நன்குணர்ந்து அதிலுள்ள மஹாமந்தரமதனை ஆத்ம த்யானமாக விதிப்படிக் கணிக்கும உத்தமா எல்லாநன்மையையும எண்ணியவாறு அடைவரென்பதுகருதி- "மெய்ப்பதம" என்றார். நமதுகம்பரொனுங் கவிஞர் பெருமான் கூறிய ஸ்ரீராமஜாதக கவிதையில்- "களிறனன்" எனச்சிறப்பித்தவிசேடமும- பரணவத்தை ஒட்டியதெனக் காண்க. "அகடசக்கு" என்பது- நடுசக்கு நேத்ரமெனக்கொண்டு- நடுவணதாகிய உள்ளக்கண் எனலால- அஜபாவர்ணமென்றாயிற்று. "அரவின்மணி" என்பது-உபமேயத்தொகையாய் பிந்துவடிவாகியபிள்ளையார் சுழிக்கு ஆயிற்று. தசாக்ஷரமென்பது தசசக்கரமெனத்தொடைநோக்கியாயது.

இத்தனை முற்றும் உரைக்கிற பெருகுமாதலின் கூடியவரையில் சுருக்கிக் கூறினம். சுபமஸ்து.

ஐந்தாவது உரை - முற்றிற்று.

பிழை திருத்தம்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௭	௨௫	வீதி	வீதி
௮	௩௦	ஸஷானமா	ஸதாநமா
,,	௩௧	ஸதானம	ஸதாநம
௯	௨௯	இதனருதது	இதனைகருதது
௧௦	௧௦	ஞுடைநி	ஞுடையநி
௧௧	௧௫	பலதிதரு	பலததிரு
௧௨	௨௬	உடனமுநதி	உடனமுநதி
,,	௩௧	சசதி	சநதி
௧௩	௬	பாகதுதை	பாகததை
,,	௧௦	தெனன	தெனன
௨௦	௩௪	சோநத	சேராத
௩௨	௨௩	உறுய	உறும
௩௩	௧௧	ரிடததில	ரிடததில